

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 listopada 2014 r.

Poz. 1546

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 4 listopada 2014 r.

w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów²⁾

Na podstawie art. 146 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje instalacji, dla których określa się standardy emisyjne w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza;
- 2) rodzaje źródeł spalania paliw, dla których określa się standardy emisyjne w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza;
- 3) standardy emisyjne w zakresie wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza dla instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów;
- 4) dla niektórych z rodzajów instalacji i źródeł spalania paliw oraz dla urządzeń spalania lub współspalania odpadów:
 - a) warunki uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, w tym stopień odsiarczania, lub
 - b) sposób sprawdzania dotrzymywania standardów emisyjnych, lub
 - c) stałe lub przejściowe odstępstwa od standardów emisyjnych, lub
 - d) warunki odstępstw, granice odstępstw lub warunki zastosowania planu obniżenia emisji, lub
 - e) sposoby postępowania w przypadku zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję, lub
 - f) przypadki, w których jest wymagane wstrzymanie podawania odpadów do spalania lub współspalania lub zatrzymanie instalacji i urządzenia spalania lub współspalania odpadów, lub

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1267).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża następujące dyrektywy Unii Europejskiej:

- 1) dyrektywę Rady 87/217/EWG z dnia 19 marca 1987 r. w sprawie ograniczania zanieczyszczenia środowiska azbestem i zapobiegania temu zanieczyszczeniu (Dz. Urz. WE L 85 z 28.03.1987, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 8, str. 269);
- 2) dyrektywę 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. WE L 309 z 27.11.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 299);
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146 i 1322.

- g) wymagania lub ograniczenia w zakresie stosowania paliw, surowców lub materiałów, w tym substancji lub mieszanin, o określonych właściwościach, cechach lub parametrach, lub
- h) wymagania w zakresie stosowania określonych rozwiązań technicznych zapewniających ograniczenie emisji, lub
- i) przypadki, w których prowadzący instalacje lub użytkownik urządzenia spalania lub współspalania odpadów przekazuje organowi właściwemu do wydania pozwolenia, wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska lub ministrowi właściwemu do spraw środowiska:
 - informacje o niedotrzymaniu standardów emisyjnych oraz o odstępstwach od standardów emisyjnych,
 - informacje lub dane dotyczące warunków lub wielkości emisji, a także działań zmierzających do ograniczenia emisji, w tym realizacji planu obniżenia emisji, lub
- j) termin i formę przekazania informacji lub danych, o których mowa w lit. i.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) kominie – rozumie się przez to strukturę zawierającą jeden lub więcej przewodów kominowych służących do wprowadzania gazów odlotowych do powietrza;
- 2) mocy cieplnej – rozumie się przez to ilość energii wprowadzanej w paliwie do źródła spalania paliw, instalacji albo urządzenia w jednostce czasu;
- 3) organie właściwym do wydania pozwolenia – rozumie się przez to organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza;
- 4) paliwie – rozumie się przez to palną substancję stałą, ciekłą lub gazową;
- 5) rozruchu i wyłączeniu – rozumie się przez to działania prowadzone w trybie przewidzianym w tej części instrukcji obsługi źródła spalania paliw, instalacji albo urządzenia, która określa w szczególności warunki oraz odpowiednio czas rozruchu i wyłączenia źródła spalania paliw, instalacji albo urządzenia; w przypadku źródeł spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW okresy rozruchu i wyłączenia ustala się z uwzględnieniem decyzji wykonawczej Komisji z dnia 7 maja 2012 r. dotyczącej określania okresów rozruchu i wyłączenia do celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (Dz. Urz. UE L 123 z 09.05.2012, str. 44);
- 6) tlenkach azotu – rozumie się przez to tlenek azotu i dwutlenek azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu;
- 7) źródle wielopaliwowym – rozumie się przez to źródło spalania paliw, w którym można spalać jednocześnie albo na przemian co najmniej dwa rodzaje paliw.

§ 3. 1. Strumień objętości gazów odlotowych wyraża się w metrach sześciennych gazów odlotowych na godzinę odniesionych do warunków umownych temperatury 273,15 K, ciśnienia 101,3 kPa, a w przypadku procesu spalania paliw oraz spalania lub współspalania odpadów w źródłach spalania paliw, instalacjach i urządzeniach, do których stosuje się przepisy rozdziału 2 i 3, odniesionych także do zawartości pary wodnej nie większej niż 5 g/kg gazów odlotowych (gaz suchy), oznaczanych jako m^3_u/h .

2. Stężenie substancji w gazach odlotowych wyraża się w miligramach substancji na metr sześcienny gazów odlotowych odniesiony do warunków umownych temperatury 273,15 K, ciśnienia 101,3 kPa, a w przypadku procesu spalania paliw oraz spalania lub współspalania odpadów w źródłach spalania paliw, instalacjach i urządzeniach, do których stosuje się przepisy rozdziału 2 i 3, odniesiony także do gazu suchego, oznaczanych jako mg/m^3_u . Stężenie substancji w gazach odlotowych z procesu spalania paliw oraz spalania lub współspalania odpadów sprowadza się do standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych i oblicza się według wzoru:

$$E_1 = \frac{21 - O_1}{21 - O_2} \times E_2$$

gdzie:

E_1 – oznacza stężenie substancji w gazach odlotowych przy standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych,

E_2 – oznacza stężenie substancji w gazach odlotowych, zmierzone albo obliczone,

O_1 – oznacza standardową zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażoną w procentach,

O_2 – oznacza zawartość tlenu w gazach odlotowych, wyrażoną w procentach, zmierzoną albo obliczoną.

3. W przypadku jednoczesnego spalania różnych paliw zawartość tlenu w gazach odlotowych, do której odnosi się wielkość emisji substancji, ustala się jako średnią ważoną obliczoną ze standardowych zawartości tlenu odpowiadających poszczególnym paliwom, przy czym wagami są te wielkości, które stanowią wagi przy obliczaniu średnich ważonych wielkości emisji substancji.

Rozdział 2

Źródła spalania paliw

§ 4. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) paliwie dominującym – rozumie się przez to paliwo spalane w źródle wielopaliwowym, w którym są spalane pozostałości po destylacji i przetwarzaniu w procesie rafinacji ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces, i które posiada najwyższy standard emisyjny, a w przypadku kilku paliw mających ten sam standard emisyjny – paliwo, w którym jest dostarczana największa część mocy do źródła wielopaliwowego;
- 2) silniku Diesla – rozumie się przez to silnik spalinowy o spalaniu wewnętrznym pracujący w cyklu Diesla i wykorzystujący zapłon samoczynny do spalania paliwa;
- 3) silniku gazowym – rozumie się przez to silnik spalinowy o spalaniu wewnętrznym pracujący w cyklu Otto i wykorzystujący zapłon iskrowy lub, w przypadku silników dwupaliwowych, zapłon samoczynny do spalania paliwa;
- 4) turbinie gazowej – rozumie się przez to wirujące urządzenie przetwarzające ciepło w energię mechaniczną (praca), w skład którego wchodzi, w szczególności:
 - a) komora spalania, w której następuje utlenianie paliwa w celu podgrzania sprężonego czynnika roboczego,
 - b) turbina, w której rozpręża się podgrzany czynnik, oddając energię wirnikowi,
 - c) sprężarka;
- 5) źródle istniejącym – rozumie się źródło spalania paliw, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 7 stycznia 2013 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 7 stycznia 2014 r.; przez źródło istniejące rozumie się także źródło spalania paliw, dla którego przed dniem 1 lipca 1987 r. zamiast pierwszego pozwolenia na budowę wydano odpowiednik takiego pozwolenia;
- 6) źródle nowym – rozumie się źródło spalania paliw, dla którego pozwolenie na budowę wydano po dniu 6 stycznia 2013 r. lub które zostało oddane do użytkowania po dniu 7 stycznia 2014 r.

§ 5. 1. Standardy emisyjne określa się dla źródeł spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 1,0 MW, zwanych dalej „źródłami”, innych niż:

- 1) źródła, w których produkty spalania są wykorzystywane bezpośrednio do ogrzewania, suszenia lub każdej innej obróbki przedmiotów lub materiałów;
- 2) źródła do oczyszczania gazów odlotowych przez spalanie, które nie są eksploatowane jako niezależne źródła;
- 3) źródła do regeneracji katalizatorów w krakowaniu katalitycznym;
- 4) źródła do konwersji siarkowodoru w siarkę;
- 5) reaktory używane w przemyśle chemicznym;
- 6) źródła do opalania baterii koksowniczych;
- 7) nagrzewnice Cowpera;
- 8) źródła stosowane do napędu pojazdu, statku lub statku powietrznego;
- 9) turbiny gazowe i silniki gazowe usytuowane na platformach morskich;
- 10) silniki Diesla;
- 11) kotły odzysknicowe w instalacjach do produkcji masy celulozowej;
- 12) źródła, w których są spalane lub współspalane odpady stałe inne niż biomasa lub odpady płynne.

2. Przez biomasę rozumie się produkty składające się z substancji roślinnych pochodzących z rolnictwa lub leśnictwa, które mogą być wykorzystywane jako paliwo w celu odzyskania zawartej w nich energii, i następujące rodzaje odpadów:

- 1) odpady roślinne z rolnictwa i leśnictwa;
- 2) odpady roślinne z przemysłu przetwórstwa spożywczego, jeżeli odzyskuje się wytwarzaną energię cieplną;
- 3) włókniste odpady roślinne z procesu produkcji pierwotnej masy celulozowej i z procesu produkcji papieru z masy, jeżeli odpady te są spalane w miejscu produkcji, a wytwarzana energia cieplna jest odzyskiwana;
- 4) odpady korka;
- 5) odpady drewna, z wyjątkiem odpadów drewna zanieczyszczonego impregnatami lub powłokami ochronnymi, które mogą zawierać związki chlorowcoorganiczne lub metale ciężkie, w skład których wchodzi w szczególności odpady drewna pochodzącego z budowy, remontów i rozbiórki obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej.

§ 6. 1. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7–9.

2. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego, dla którego pierwsze pozwolenie na budowę albo odpowiednik takiego pozwolenia wydano przed dniem 1 lipca 1987 r.:

- 1) o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW,
- 2) o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW – do dnia 31 grudnia 2015 r. albo, w przypadkach wskazanych w pkt IV załącznika nr 2 do rozporządzenia – do terminu określonego w tym punkcie

– określa załącznik nr 2 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8.

3. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego, dla którego pierwsze pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., jeżeli wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed dniem 27 listopada 2002 r., i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r.:

- 1) o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW,
- 2) o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW – do dnia 31 grudnia 2015 r.

– określa załącznik nr 3 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8.

4. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego:

- 1) dla którego wniosek o wydanie pozwolenia na budowę złożono po dniu 26 listopada 2002 r. lub które zostało oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.,
- 2) będącego turbiną gazową, dla którego pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r. lub które zostało oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.,
- 3) w którym po dniu 27 listopada 2003 r. dokonano istotnej zmiany instalacji, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zwanej dalej „ustawą”

– o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW, a do dnia 31 grudnia 2015 r. także dla źródła istniejącego o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 8.

5. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego, które zostało oddane do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., dla którego prowadzący takie źródło zobowiązał się w pisemnej deklaracji, złożonej organowi właściwemu do wydania pozwolenia do dnia 30 czerwca 2004 r., że źródło będzie użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2015 r., a czas jego użytkowania w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. nie przekroczy 20 000 godzin, określa dla tego okresu załącznik nr 5 do rozporządzenia.

6. Standardy emisyjne dla źródła:

- 1) nowego,
- 2) o którym mowa w ust. 5, eksploatowanego po dniu 31 grudnia 2015 r., a jeżeli przepis ust. 5 stosuje się do części źródła – to dla tej części eksploatowanej po dniu 31 grudnia 2015 r.,

- 3) o którym mowa w art. 146a ust. 1 ustawy, eksploatowanego po dniu 31 grudnia 2023 r. lub po wykorzystaniu limitu czasu użytkowania odpowiednio 17 500 lub 32 000 godzin, mimo złożenia przez prowadzącego takie źródło pisemnej deklaracji, w terminie do dnia 1 stycznia 2014 r., że źródło będzie użytkowane nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r., a czas użytkowania źródła, w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2023 r., nie przekroczy 17 500 godzin albo 32 000 godzin

– określa załącznik nr 6 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem § 7 i § 8.

§ 7. 1. Standardy emisyjne dla źródła, do którego stosuje się pierwszą lub drugą zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych dla każdej części źródła, ważona względem nominalnej mocy cieplnej tych części źródła.

2. Standardy emisyjne dla każdej części źródła, o którym mowa w ust. 1, stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6, § 8 i § 9, odpowiadające całkowitej nominalnej mocy cieplnej źródła, o której mowa w art. 157a ust. 2 ustawy.

3. W przypadku źródła, do którego stosuje się pierwszą lub drugą zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, nominalnej mocy cieplnej źródła odpowiada całkowita nominalna moc cieplna tego źródła.

§ 8. 1. Standardy emisyjne dla źródła wielopaliwowego, w którym są spalane jednocześnie co najmniej dwa rodzaje paliw, stanowi średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6, odpowiadających poszczególnym paliwom i nominalnej mocy cieplnej źródła, ważona względem mocy cieplnej ze spalania tych paliw.

2. Standardy emisyjne dla źródła wielopaliwowego, w którym są spalane na przemian co najmniej dwa rodzaje paliw, stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej źródła i spalaniem rodzajowi paliwa.

3. Standardy emisyjne dla źródła istniejącego będącego źródłem wielopaliwowym, w którym są spalane lub współspalane razem z innymi paliwami pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces:

- 1) jeżeli moc cieplna ze spalania paliwa dominującego wynosi co najmniej 50% mocy cieplnej ze spalania wszystkich paliw – stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 1–5, odpowiadające temu paliwu i nominalnej mocy cieplnej źródła;
- 2) jeżeli moc cieplna ze spalania paliwa dominującego wynosi mniej niż 50% mocy cieplnej ze spalania wszystkich paliw, ustala się w następujący sposób:
 - a) od dwukrotnej najwyższej wartości standardu emisyjnego, o którym mowa w § 6 ust. 1–5, ze spalania jednego z tych paliw odejmuje się wartość najniższą standardu emisyjnego, następnie różnicę tę mnoży się przez moc cieplną ze spalania paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, a jeżeli są spalane dwa paliwa z najwyższym standardem emisyjnym, różnicę tę mnoży się przez wyższą moc cieplną ze spalania tych dwóch paliw,
 - b) standard emisyjny, o którym mowa w § 6 ust. 1–5, ze spalania paliw, poza paliwem z najwyższym standardem emisyjnym dla źródła, mnoży się przez moc cieplną z ich spalania,
 - c) sumę wartości ustalonych w sposób, o którym mowa w lit. a i b, dzieli się przez moc cieplną ze spalania wszystkich paliw.

4. W przypadku źródeł istniejących będących źródłami wielopaliwowymi, z wyjątkiem turbin gazowych i silników gazowych, zamiast standardów emisyjnych określonych zgodnie z ust. 1 i 3 mogą być stosowane następujące standardy emisyjne dwutlenku siarki:

- 1) $1000 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, uśrednione dla źródeł wielopaliwowych, w których razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces – dla źródeł, dla których pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostały oddane do użytkowania nie później niż do dnia 27 listopada 2003 r.;
- 2) $600 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, uśrednione dla źródeł wielopaliwowych, w których razem z innymi paliwami są spalane pozostałości z procesu przerobu ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym jest prowadzony ten proces – dla źródeł innych niż określone w pkt 1.

5. W przypadku źródła wielopaliwowego, do którego stosuje się pierwszą lub drugą zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, przepis § 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. W przypadku rozbudowy źródła o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW oraz w przypadku źródła, które po rozbudowie osiąga nominalną moc cieplną nie mniejszą niż 50 MW, jeżeli rozbudowa źródła istniejącego nastąpiła po dniu 31 grudnia 2015 r. albo rozbudowa dotyczy źródła nowego, standardy emisyjne dla dobudowanej części źródła stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 6, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej źródła po rozbudowie.

2. W przypadku wprowadzenia po dniu 31 grudnia 2015 r. w źródle istniejącym o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW lub w części takiego źródła zmiany mogącej mieć negatywny wpływ na środowisko, standardy emisyjne ze zmienionego źródła istniejącego lub ze zmienionej części takiego źródła stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 6, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej źródła po zmianie.

§ 10. 1. Dopuszcza się odstępstwo od standardu emisyjnego dwutlenku siarki dla źródła, w którym w normalnych warunkach użytkowania jest spalane paliwo o małej zawartości siarki, w przypadku wystąpienia ograniczeń w dostawach tego paliwa. Odstępstwo polega na zwiększeniu standardu emisyjnego dwutlenku siarki dla źródła o 50%, nie dłużej niż 6 miesięcy w roku kalendarzowym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:

- 1) do źródła istniejącego, o którym mowa w § 6 ust. 5;
- 2) do źródła istniejącego, w którym jest spalane paliwo stałe, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., w przypadku którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, wynosi nie więcej niż:
 - a) 2000 godzin – do 2015 r.,
 - b) 1500 godzin – od 2016 r.;
- 3) od dnia 1 stycznia 2016 r. – do źródła istniejącego, w którym jest spalane paliwo ciekłe, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia złożono przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., w przypadku którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, wynosi nie więcej niż 1500 godzin.

3. Od dnia 1 stycznia 2016 r. przepisu ust. 1 nie stosuje się także do części źródła istniejącego, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b i pkt 3, odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego komina, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, wynosi nie więcej niż 1500 godzin, w przypadku gdy emisja z tej części źródła jest mierzona osobno.

4. Dopuszcza się odstępstwo od standardów emisyjnych dla źródła, w którym w normalnych warunkach użytkowania jest spalane wyłącznie paliwo gazowe, w przypadku wystąpienia nagłej przerwy w dostawie tego paliwa i spalania w tym źródle paliw innych niż gazowe, jeżeli spalanie tych paliw wymagałoby stosowania urządzeń ograniczających emisję. Odstępstwo od standardów emisyjnych określonych dla tych paliw i źródła polega na zwiększeniu tych standardów o 100%, nie dłużej niż 10 dni w roku kalendarzowym.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 4, prowadzący źródło przekazuje informacji organowi właściwemu do wydania pozwolenia, w ciągu 24 godzin od chwili wystąpienia ograniczeń w dostawach paliwa o małej zawartości siarki albo nagłej przerwy w dostawie paliwa gazowego.

§ 11. 1. Standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli:

- 1) dla źródeł, do których nie stosuje się pierwszej zasady łączenia, o której mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, odprowadzających gazy odlotowe do powietrza przez wspólny komin:
 - a) w przypadku źródeł, o których mowa w § 6 ust. 2–5:
 - do dnia 31 grudnia 2015 r. – stężenie substancji w gazach odlotowych we wspólnym kominie lub średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych z różnych źródeł do wspólnego komina ważone względem strumienia objętości gazów odlotowych, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 2–5, dla źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem nominalnego strumienia objętości gazów odlotowych z tych źródeł,
 - od dnia 1 stycznia 2016 r. – stężenie substancji w gazach odlotowych we wspólnym kominie lub średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych z różnych źródeł do wspólnego komina ważone względem mocy cieplnej, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 2–5, dla źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem ich nominalnej mocy cieplnej,

- b) w przypadku źródeł, o których mowa w § 6 ust. 6 – stężenie substancji w gazach odlotowych we wspólnym kominie lub średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych z różnych źródeł do wspólnego komina ważone względem mocy cieplnej, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 6, dla źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem ich nominalnej mocy cieplnej;
- 2) dla źródła, do którego stosuje się pierwszą zasadę łączenia, o której mowa w art. 157a ust. 2 ustawy – stężenie substancji w gazach odlotowych we wspólnym kominie lub średnie stężenie substancji w gazach odlotowych odprowadzanych z różnych części źródła do wspólnego komina ważone względem mocy cieplnej, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6, dla części źródła pracujących w tym samym czasie, ważonej względem ich nominalnej mocy cieplnej.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio do źródła, do którego stosuje się drugą zasadę łączenia, o której mowa w art. 157a ust. 2 ustawy.

3. Do dnia 31 grudnia 2015 r. standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli średnie stężenie dwutlenku siarki w gazach odlotowych, odprowadzanych do powietrza ze źródeł wymienionych ze względu na dwutlenek siarki w pkt IV.1 załącznika nr 2 do rozporządzenia, oddanych do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r. i zlokalizowanych na terenie jednego zakładu, ważone względem strumienia objętości gazów odlotowych, nie przekroczy średniej obliczonej ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 2, dla źródeł pracujących w tym samym czasie, ważonej względem nominalnego strumienia objętości gazów odlotowych z tych źródeł.

4. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standard emisyjny uznaje się za dotrzymany, jeżeli – w odniesieniu do czasu użytkowania źródła w roku kalendarzowym – są spełnione jednocześnie następujące warunki:

- 1) żadna z zatwierdzonych średnich miesięcznych wartości stężeń substancji nie przekracza standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6;
- 2) żadna z zatwierdzonych średnich dobowych wartości stężeń substancji nie przekracza 110% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6;
- 3) w przypadku źródeł składających się wyłącznie z kotłów, w których jest spalany węgiel, o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 50 MW, żadna z zatwierdzonych średnich dobowych wartości stężeń substancji nie przekracza 150% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6;
- 4) 95% wszystkich zatwierdzonych średnich jednogodzinnych wartości stężeń substancji w ciągu roku kalendarzowego nie przekracza 200% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6.

5. Do dnia 31 grudnia 2015 r. dla źródeł, dla których standardy emisyjne określa się zgodnie z § 6 ust. 2, 3 i 5, a w gazach odlotowych tych źródeł są prowadzone ciągłe pomiary wielkości emisji substancji, standard emisyjny uznaje się za dotrzymany, jeżeli są spełnione jednocześnie następujące warunki:

- 1) średnie stężenie substancji dla faktycznych godzin użytkowania źródła, odniesione do miesiąca kalendarzowego, nie przekroczy standardu emisyjnego, o którym mowa w § 6 ust. 2, 3 i 5;
- 2) 97% średnich wartości stężeń dwutlenku siarki, 97% średnich wartości stężeń pyłu oraz 95% średnich wartości stężeń tlenków azotu obliczonych dla faktycznych godzin użytkowania źródła każdego dnia kalendarzowego dla poprzednich dwóch dni kalendarzowych, licząc od początku roku kalendarzowego, nie przekroczy w roku kalendarzowym 110% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 2, 3 i 5.

6. Do dnia 31 grudnia 2015 r. dla źródeł, dla których standardy emisyjne określa się zgodnie z § 6 ust. 4, a w gazach odlotowych tych źródeł są prowadzone ciągłe pomiary wielkości emisji substancji, standard emisyjny uznaje się za dotrzymany, jeżeli są spełnione jednocześnie następujące warunki:

- 1) żadna z zatwierdzonych średnich dobowych wartości stężeń substancji dla faktycznych godzin użytkowania źródła nie przekroczy standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 4;
- 2) 95% zatwierdzonych średnich jednogodzinnych wartości stężeń substancji w roku kalendarzowym, licząc od początku roku, nie przekroczy 200% standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 4.

7. Zatwierdzone średnie wartości stężeń substancji, o których mowa w ust. 4 i 6, ustala się w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 148 ust. 1 ustawy.

8. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji w trakcie pracy źródła lub części źródła, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, standard emisyjny uznaje się za dotrzymany, jeżeli są spełnione warunki określone w ust. 4, z tym że wielkościami, które nie mogą być przekroczone, są odpowiednio:

- 1) średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 i 6, ważona względem nominalnej mocy cieplnej części tego źródła;
- 2) 110%, 150% lub 200% średniej, o której mowa w pkt 1.

9. Do dnia 31 grudnia 2015 r., w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji w trakcie pracy źródeł, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, standard emisyjny uznaje się za dotrzymany, jeżeli są spełnione warunki określone w:

- 1) ust. 5, z tym że wielkościami, które nie mogą być przekroczone, są odpowiednio:
 - a) średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 2, 3 i 5, ważona względem nominalnego strumienia objętości gazów odlotowych z tych źródeł,
 - b) 110% średniej, o której mowa w lit. a,
- 2) ust. 6, z tym że wielkościami, które nie mogą być przekroczone, są odpowiednio:
 - a) średnia obliczona ze standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 4, ważona względem nominalnego strumienia objętości gazów odlotowych z tych źródeł,
 - b) 200% średniej, o której mowa w lit. a.

10. Do dnia 31 grudnia 2015 r., w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji przy jednoczesnej pracy źródeł, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, dla których warunki uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane określa ust. 5 i 6, przepisy ust. 9 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

11. W przypadku wystąpienia przerw w prowadzeniu ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, warunki uznawania standardów emisyjnych za dotrzymane, określone w ust. 4–6, 8 i 9, sprawdza się, przyjmując za wymienione w tych przepisach średnie wielkości emisji substancji w okresach tych przerw średnie wielkości emisji substancji w okresie poprzedzającym przerwę równym okresowi przerwy lub wielkości emisji substancji wyznaczone innymi metodami określonymi w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym.

12. Średnie wartości stężeń substancji, o których mowa w ust. 4 pkt 1–3, ust. 5 oraz ust. 6 pkt 1, oblicza się z jednodzinnych średnich wartości stężeń substancji, z tym że w obliczeniach nie uwzględnia się okresów rozruchu i wyłączania źródła oraz okresów pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych ograniczających emisję i przerw w dostawach odpowiedniej jakości i rodzaju paliwa, o których mowa w § 10 ust. 1 i 4 oraz w § 12 ust. 2 i 3.

13. Przepisy ust. 4–12 stosuje się do źródeł, o których mowa w § 5 ust. 1 pkt 10 i 11, oraz do turbin gazowych, dla których nie określa się standardów emisyjnych, jeżeli dopuszczalne wielkości emisji w warunkach ich normalnego funkcjonowania zostały wyrażone w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{w}}$, z tym że jako standardy emisyjne przyjmuje się określone w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym dopuszczalne wielkości emisji w warunkach normalnego funkcjonowania tych źródeł i turbin gazowych.

14. Dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, w których jest spalane lokalne paliwo stałe, w przypadku gdy zawartość siarki w tym paliwie nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego dwutlenku siarki, o którym mowa w § 6 ust. 1 i 6, a prowadzący źródło wykazał przed organem właściwym do wydania pozwolenia, w technicznym uzasadnieniu niewykonalności dotrzymania standardów emisyjnych, o którym mowa w ust. 20, brak możliwości dotrzymania tego standardu, standard emisyjny tej substancji uznaje się za dotrzymany, jeżeli stopień odsiarczania wynosi co najmniej:

- 1) dla źródeł istniejących, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wnioski o wydanie takiego pozwolenia złożono przed tym dniem, i które zostały oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r.:
 - a) 80% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 100 MW,
 - b) 90% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 100 MW i nie większej niż 300 MW,
 - c) 96% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW, z tym że dla źródeł istniejących opalanych łupkiem bitumicznym minimalny stopień odsiarczania wynosi 95%;

- 2) dla źródeł istniejących innych niż wymienione w pkt 1:
 - a) 92% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 300 MW,
 - b) 96% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW;
- 3) dla źródeł nowych:
 - a) 93% – dla źródeł nowych o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 300 MW,
 - b) 97% – dla źródeł nowych o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW.

15. Do dnia 31 grudnia 2015 r., w przypadku gdy zawartość siarki w paliwie stałym nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego dwutlenku siarki, o którym mowa w § 6 ust. 2 i 3, standard emisyjny tej substancji uznaje się za dotrzymany, jeżeli stopień odsiarczania wynosi co najmniej:

- 1) 60% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 100 MW;
- 2) 70% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 100 MW i nie większej niż 300 MW;
- 3) 90% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW i nie większej niż 500 MW;
- 4) 92% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, jeżeli montaż urządzeń ochronnych odsiarczających rozpoczęto przed dniem 1 stycznia 2001 r.;
- 5) 94% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, innych niż wymienione w pkt 4.

16. Do dnia 31 grudnia 2015 r., w przypadku gdy zawartość siarki w paliwie stałym nie pozwala na dotrzymanie standardu emisyjnego dwutlenku siarki, o którym mowa w § 6 ust. 4, standard emisyjny tej substancji uznaje się za dotrzymany, jeżeli:

- 1) stężenie dwutlenku siarki nie przekracza $300 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, lub stopień odsiarczania wynosi co najmniej 92% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 300 MW;
- 2) stężenie dwutlenku siarki nie przekracza $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, i stopień odsiarczania wynosi co najmniej 95% – dla źródeł istniejących o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW.

17. W przypadku ustalania wymaganego stopnia odsiarczania dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, pierwszą i drugą zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy, stosuje się do źródeł nowych, a od dnia 1 stycznia 2016 r. także do źródeł istniejących.

18. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli średnie wartości uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów. W takim przypadku przepis ust. 12 stosuje się odpowiednio.

19. Wymagany stopień odsiarczania dla źródeł uznaje się za dotrzymany, jeżeli średni stopień odsiarczania odniesiony do miesiąca kalendarzowego nie przekracza wartości określonej w ust. 14–16. W takim przypadku przepis ust. 12 stosuje się odpowiednio.

20. Prowadzący źródło, o którym mowa w ust. 14, przekazuje organowi właściwemu do wydania pozwolenia i ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do końca lutego 2015 r., techniczne uzasadnienie niewykonalności dotrzymania standardów emisyjnych, o których mowa w § 6 ust. 1 lub 6.

§ 12. 1. W przypadku wystąpienia zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję powodujących, że średnia dobowa wielkość emisji substancji przekracza standard emisyjny o więcej niż 30%, oraz braku możliwości przywrócenia normalnych warunków użytkowania źródła w ciągu 24 godzin, prowadzący źródło ogranicza lub wstrzymuje pracę źródła lub stosuje paliwo, którego spalanie nie spowoduje przekroczenia standardów emisyjnych o więcej niż 30%, oraz możliwie jak najszybciej, ale nie później niż w ciągu 48 godzin od momentu wystąpienia zakłóceń, przekazuje informacje o zakłóceniach wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

2. Łączny czas pracy źródła bez sprawnych urządzeń ochronnych ograniczających emisję do powietrza nie może przekroczyć 120 godzin w ciągu każdego okresu dwunastomiesięcznego.

3. Dopuszcza się zwiększenie z 24 i 120 godzin, o których mowa w ust. 1 i 2, ale nie więcej niż odpowiednio do 72 i 300 godzin, w przypadkach uzasadnionych nadrzędną koniecznością utrzymania dostaw energii lub koniecznością zastąpienia źródła, w którym nastąpiło zakłócenie w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję, przez inne źródło, którego użytkowanie spowodowałoby ogólny wzrost wielkości emisji substancji.

§ 13. 1. Informacje, o których mowa w:

- 1) § 10 ust. 5 oraz § 12 ust. 1, ze wskazaniem co najmniej rodzaju i lokalizacji źródła oraz prowadzącego źródła, rodzaju substancji, której standard emisyjny nie został dotrzymany, czasu wystąpienia zdarzenia i przewidywanego okresu jego trwania,
- 2) § 11 ust. 20

– przekazuje się w formie pisemnej, w postaci papierowej albo elektronicznej.

§ 14. 1. Gazy odlotowe ze źródeł wprowadza się do powietrza w sposób kontrolowany za pomocą komina o co najmniej jednym przewodzie kominowym, którego wysokość jest ustalana w taki sposób, aby chronić zdrowie ludzi oraz środowisko.

2. W przypadku gdy nie są dotrzymane standardy emisyjne, o których mowa w niniejszym rozdziale, stosuje się urządzenia ochronne ograniczające emisję.

Rozdział 3

Instalacje i urządzenia spalania lub współspalania odpadów

§ 15. 1. Standardy emisyjne określa się dla instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów innych niż instalacje i urządzenia:

- 1) w których są spalane lub współspalane wyłącznie następujące odpady:
 - a) stanowiące biomasę,
 - b) promieniotwórcze,
 - c) zwłoki zwierzęce, które są unieszkodliwiane zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.),
 - d) pochodzące z poszukiwań i eksploatacji zasobów ropy naftowej i gazu ziemnego na platformach wydobywczych oraz spalane na tych platformach;
- 2) doświadczalne wykorzystywane do prac badawczo-rozwojowych, prac naukowych i prób mających na celu usprawnienie procesu spalania, przerabiających mniej niż 50 Mg odpadów rocznie;
- 3) do spalania gazów uzyskanych w wyniku zgazowania lub pirolizy odpadów, które są oczyszczone w stopniu gwarantującym, że ich spalanie nie może spowodować emisji większych niż w wyniku spalania gazu ziemnego.

2. Do będących źródłami instalacji spalania lub współspalania odpadów, w których są spalane lub współspalane:

- 1) odpady, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a,
- 2) gazy, o których mowa w ust. 1 pkt 3

– przepisy rozdziału 2 stosuje się odpowiednio.

§ 16. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń spalania odpadów określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 17. 1. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

2. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku:

- 1) gdy moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych przekracza 40% nominalnej mocy cieplnej instalacji albo urządzenia,
- 2) gdy współspalanie odpadów odbywa się w taki sposób, że głównym celem instalacji albo urządzenia nie jest wytwarzanie energii lub innych produktów, ale termiczne przekształcanie odpadów,
- 3) współspalania niepoddanych przeróbce zmieszanych odpadów komunalnych, z wyjątkiem odpadów innych niż niebezpieczne określonych w przepisach o klasyfikacji odpadów jako odpady o kodach 20 01 i 20 02

– określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

§ 18. 1. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń spalania odpadów uznaje się za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji są spełnione jednocześnie następujące warunki:

- 1) średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenków azotu, a w przypadku tlenku węgla 97% średnich dobowych wartości stężeń w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekraczają standardów emisyjnych tych substancji określonych, jako średnie dobowe, w załączniku nr 7 do rozporządzenia;
- 2) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki oraz tlenków azotu nie przekraczają wartości A standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 7 do rozporządzenia, lub 97% średnich trzydziestominutowych wartości stężeń tych substancji w ciągu roku kalendarzowego, licząc od początku roku, nie przekracza wartości B standardów emisyjnych tych substancji, określonych w załączniku nr 7 do rozporządzenia;
- 3) średnie trzydziestominutowe wartości stężeń tlenku węgla nie przekraczają wartości A standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 7 do rozporządzenia, lub 95% średnich dziesięciominutowych wartości stężeń tej substancji w ciągu 24 godzin nie przekracza wartości B standardu emisyjnego tej substancji, określonego w załączniku nr 7 do rozporządzenia; w przypadku instalacji i urządzeń spalania odpadów, w których temperatura gazu powstałego w procesie spalania wynosi co najmniej 1100°C przez co najmniej dwie sekundy, dla dokonania oceny średnich wartości dziesięciominutowych można zastosować okres siedmiodniowy.

2. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów uznaje się za dotrzymane, jeżeli w przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji średnie dobowe wartości stężeń pyłu, substancji organicznych w postaci gazów i par w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, chlorowodoru, fluorowodoru, dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz tlenku węgla nie przekraczają standardów emisyjnych ustalonych w sposób określony w załączniku nr 8 do rozporządzenia.

3. W przypadku instalacji i urządzeń współspalania odpadów, dla których standardy emisyjne określa załącznik nr 7 do rozporządzenia, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1–3, średnie wartości stężeń w okresie pomiarowym ustalonym dla metali ciężkich oraz dioksyn i furanów nie powinny także przekraczać standardów emisyjnych określonych odpowiednio w załącznikach nr 7 i 8 do rozporządzenia.

5. Dokonując oceny dotrzymywania warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie uwzględnia się:

- 1) okresów rozruchu i wyłączenia instalacji albo urządzeń, o ile w trakcie ich trwania nie są spalane odpady;
- 2) wpływających na zwiększenie emisji substancji zakłóceń w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję do 60 godzin w roku kalendarzowym, licząc od początku roku.

6. W przypadku wystąpienia przerw w prowadzeniu ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji, przy sprawdzaniu spełniania warunków, o których mowa w ust. 1 i 2, przepis § 11 ust. 11 stosuje się odpowiednio.

7. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji substancji, standardy emisyjne uznaje się za dotrzymane, jeżeli wartości średnie uzyskane w wyniku pomiaru nie przekraczają tych standardów.

8. Informację o każdym przypadku niedotrzymania warunków, o których mowa w ust. 1–4:

- 1) prowadzący instalację spalania lub współspalania odpadów przekazuje organowi właściwemu do wydania pozwolenia,
- 2) użytkownik urządzenia spalania lub współspalania odpadów przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska

– w ciągu 24 godzin od momentu stwierdzenia ich niedotrzymania.

9. Do przekazania informacji, o których mowa w ust. 8, przepisy § 13 stosuje się odpowiednio.

§ 19. 1. Proces spalania lub współspalania odpadów nie może być kontynuowany przez okres przekraczający cztery godziny, w przypadku gdy przekraczane są standardy emisyjne.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, dla instalacji i urządzeń spalania odpadów średnie trzydziestominutowe stężenie pyłu, tlenku węgla i substancji organicznych wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny, przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych, nie może przekraczać:

- 1) dla pyłu – $150 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$;
- 2) dla tlenku węgla – $100 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$;
- 3) dla substancji organicznych wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny – $20 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.

3. Łączny czas eksploatacji instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów w warunkach, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać, dla każdej linii technologicznej instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów wyposażonej w odrębne urządzenia ochronne ograniczające emisję, 60 godzin w okresie roku kalendarzowego.

4. W przypadku wystąpienia zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych lub w pracy urządzeń ochronnych ograniczających emisję, powodujących przekraczanie standardów emisyjnych:

- 1) natychmiast wstrzymuje się podawanie odpadów do instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów, a jeżeli przekraczanie standardów emisyjnych utrzymuje się, nie później niż w czwartej godzinie trwania zakłóceń rozpoczyna się procedurę zatrzymywania instalacji albo urządzeń w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji albo urządzeń;
- 2) po przekroczeniu rocznego limitu czasu określonego w ust. 3 – natychmiast wstrzymuje się podawanie odpadów do instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów, oraz jednocześnie rozpoczyna się procedurę zatrzymywania instalacji albo urządzeń w trybie przewidzianym w instrukcji obsługi instalacji albo urządzeń.

5. Podawanie odpadów do instalacji albo urządzeń spalania lub współspalania odpadów wstrzymuje się natychmiast także w przypadku spadku temperatury w komorze spalania poniżej 850°C , a przy spalaniu odpadów niebezpiecznych zawierających ponad 1% związków chlorowcoorganicznych w przeliczeniu na chlor – poniżej 1100°C .

§ 20. 1. Gazy odlotowe z instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów wprowadza się do powietrza w sposób kontrolowany, przez komin, którego wysokość jest ustalana w taki sposób, aby chronić zdrowie ludzi i środowisko.

2. Do palnika pomocniczego, który powinien znajdować się w każdej komorze spalania w instalacji i urządzeniu spalania odpadów i który powinien włączać się automatycznie:

- 1) w przypadku spadku temperatury gazów odlotowych po ostatnim doprowadzeniu powietrza spalania poniżej temperatury określonej w § 19 ust. 5,
- 2) w czasie rozruchu i wyłączenia instalacji albo urządzenia, w celu zapewnienia utrzymania w tych okresach temperatury określonej w § 19 ust. 5 oraz do czasu spalania odpadów znajdujących się w komorze spalania

– nie podaje się paliw, które mogą spowodować emisję wyższą niż powstające w wyniku spalania gazu płynnego, gazu ziemnego lub oleju napędowego.

Rozdział 4

Instalacje przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest

§ 21. Standardy emisyjne określa się dla instalacji przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest, jeżeli ilość surowego azbestu zużywana w procesach przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest przekracza 100 kg na rok.

§ 22. 1. Standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza kominem wynosi $0,1 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.

2. Standard emisyjny pyłu wprowadzanego do powietrza kominem wynosi $0,1 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, jeżeli nie jest oznaczana ilość azbestu w pyłe.

§ 23. W przypadku gdy do pomiaru wielkości emisji azbestu nie stosuje się metody wagowej, ale metodę mikroskopii optycznej fazowo-kontrastowej, standard emisyjny azbestu wprowadzanego do powietrza kominem uznaje się za dotrzymany, jeżeli w jednym mililitrze gazów odlotowych w warunkach umownych temperatury $273,15 \text{ K}$ i ciśnienia $101,3 \text{ kPa}$ znajdują się nie więcej niż dwa włókna azbestu długości większej niż $5 \mu\text{m}$ i szerokości mniejszej niż $3 \mu\text{m}$, przy czym stosunek długości do szerokości włókna jest większy niż 3:1.

Rozdział 5

Instalacje do produkcji dwutlenku tytanu

§ 24. Standardy emisyjne określa się dla instalacji do produkcji dwutlenku tytanu w przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji i chlorowania.

§ 25. Standard emisyjny pyłu wynosi:

- 1) 50 mg/m³_u, jako średnia godzinna wartość – z procesów mielenia surowców, mielenia suchego pigmentu, suszenia pigmentu i mikronizacji parowej;
- 2) 150 mg/m³_u, jako średnia godzinna wartość – z procesów innych niż określone w pkt 1.

§ 26. 1. W przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny związków siarki, obejmujących dwutlenek siarki, trójtlenek siarki i kwas siarkowy, w przeliczeniu na dwutlenek siarki, wynosi:

- 1) 6 kg/Mg wyprodukowanego dwutlenku tytanu, jako średnia roczna wartość – z procesów rozkładu surowców i kalcynacji;
- 2) 500 mg/m³_u, jako średnia godzinna wartość – z procesu koncentracji odpadowych roztworów kwaśnych.

2. W przypadku stosowania reakcji chlorowania do produkcji dwutlenku tytanu standard emisyjny chloru gazowego wynosi 40 mg/m³_u, z tym że średnie dobowe stężenia chloru nie mogą przekroczyć 5 mg/m³_u.

§ 27. W przypadku stosowania reakcji sulfatyzacji do produkcji dwutlenku tytanu instalacje do termicznego rozkładu soli powstałych w wyniku unieszkodliwiania odpadów z procesów produkcji dwutlenku tytanu wyposaża się w urządzenia ochronne odsiarczające.

Rozdział 6

Instalacje, w których są używane rozpuszczalniki organiczne

§ 28. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o:

- 1) emisji całkowitej – rozumie się przez to emisję zorganizowaną i niezorganizowaną;
- 2) wprowadzaniu lotnych związków organicznych (LZO) do powietrza w sposób niezorganizowany (emisja niezorganizowana) – rozumie się przez to LZO wprowadzane do powietrza w sposób inny niż z gazami odlotowymi, w tym LZO uwalniane z produktów;
- 3) wprowadzaniu LZO do powietrza w sposób zorganizowany (emisja zorganizowana) – rozumie się przez to LZO wprowadzane do powietrza w sposób kontrolowany przez komin lub przez urządzenia ochronne ograniczające emisję;
- 4) chlorowcowanych LZO – rozumie się przez to LZO zawierające w cząsteczce co najmniej jeden atom bromu, chloru, fluoru lub jodu;
- 5) gazach odlotowych – rozumie się przez to gazy wprowadzane do powietrza przez komin lub przez urządzenia ochronne ograniczające emisję;
- 6) mieszaninie – rozumie się przez to mieszaninę określoną w art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.);
- 7) roku – rozumie się przez to rok kalendarzowy lub inny okres obejmujący kolejno po sobie następujących 12 miesięcy;
- 8) rozpuszczalnikach organicznych – rozumie się przez to LZO, które są stosowane oddzielnie lub w połączeniu z innymi substancjami i które nie podlegają przemianie chemicznej, w celu rozpuszczania surowców, produktów, materiałów odpadowych lub zanieczyszczeń, lub LZO, które są stosowane jako czynnik rozpuszczający, czynnik dyspergujący, regulator lepkości, regulator napięcia powierzchniowego, plastyfikator lub konserwant;
- 9) wkładzie LZO – rozumie się przez to masę LZO wprowadzonych po raz pierwszy do instalacji w okresie roku, oznaczoną jako I1, powiększoną o masę LZO odzyskanych i ponownie wprowadzonych do instalacji w okresie roku, oznaczoną jako I2;

- 10) wtórnym wykorzystaniu – rozumie się przez to wykorzystanie odzyskanych z instalacji LZO do celów technicznych lub handlowych, wraz z wykorzystaniem w celach energetycznych, ale z wyłączeniem końcowego unieszkodliwiania odzyskanych LZO jako odpadu;
- 11) zużyciu LZO – rozumie się przez to wkład LZO do instalacji w okresie roku, pomniejszony o masę LZO, które zostały w tym okresie odzyskane w celu ich wtórnego wykorzystania;
- 12) związku organicznym – rozumie się przez to każdy związek zawierający co najmniej atom węgla i jeden lub większą ilość atomów wodoru, halogenów, tlenu, siarki, fosforu, krzemu lub azotu, z wyjątkiem tlenków węgla i węglanów lub dwuwęglanów nieorganicznych.

2. LZO wprowadzane do powietrza przez:

- 1) systemy wentylacji grawitacyjnej,
- 2) systemy mechanicznej wentylacji ogólnej,
- 3) zawory bezpieczeństwa i zawory odpowietrzające w instalacjach do magazynowania LZO

– z wyjątkiem ich wprowadzania do powietrza przez urządzenia ochronne ograniczające emisję LZO, traktuje się jako emisję niezorganizowaną.

§ 29. Standardy emisyjne określa się dla instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne i:

- 1) w których są prowadzone procesy wymienione w załączniku nr 9 do rozporządzenia oraz
- 2) w przypadku których łączna zdolność produkcyjna wymaga dla danego procesu zużycia LZO określonego w załączniku nr 10 do rozporządzenia.

§ 30. Standardy emisyjne LZO określa załącznik nr 10 do rozporządzenia, przy czym:

- 1) w tabeli 1 są określone dla niektórych instalacji standardy emisyjne:
 - a) emisji zorganizowanej, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, i oznaczone jako S_1 ,
 - b) emisji niezorganizowanej, wyrażone jako procent wkładu LZO i oznaczone jako S_2 ,
 - c) emisji całkowitej, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki produktu lub surowca i oznaczone jako S_4 ;
- 2) w tabeli 2 są określone dla niektórych instalacji standardy emisyjne:
 - a) emisji zorganizowanej, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny, i oznaczone jako S_1 ,
 - b) emisji niezorganizowanej, wyrażone jako procent wkładu LZO i oznaczone jako S_3 ,
 - c) emisji całkowitej, wyrażone jako procent wkładu LZO i oznaczone jako S_5 ;
- 3) w tabeli 3 są określone standardy emisyjne emisji całkowitej dla instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, wyrażone jako stosunek masy LZO wprowadzonej do powietrza do:
 - a) jednostki powierzchni produktu,
 - b) jednostki produktu.

§ 31. 1. Dotrzymanie standardów emisyjnych, o których mowa w § 30 pkt 1 i 2, sprawdza się na podstawie pomiarów wielkości emisji LZO i rocznego bilansu masy LZO, stosując odpowiednio następujące wzory:

$$1) \quad 100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R + G)}{I1 - I2} \leq S_2$$

$$2) \quad 100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R + G)}{I1 - I2} \leq S_3$$

$$3) \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R)}{P} \leq S_4$$

$$4) 100 \times \frac{I1 - (I3 + H + O + W + R)}{I1 - I2} \leq S_5$$

– gdzie:

I1 – oznacza masę LZO wprowadzonych po raz pierwszy do instalacji w okresie roku,

I2 – oznacza masę LZO odzyskanych i ponownie wprowadzonych do instalacji w okresie roku,

I3 – oznacza masę LZO odzyskanych z instalacji w celu ich wtórnego wykorzystania, ale nie jako wkład do instalacji, w okresie roku,

H – oznacza masę LZO zawartych w produktach o wartości handlowej,

O – oznacza masę LZO zawartych w odpadach,

W – oznacza masę LZO zawartych w ściekach,

R – oznacza masę LZO utraconych lub zatrzymanych w urządzeniach ograniczających wielkość emisji LZO, nieuwzględnionych w O i W,

G – oznacza masę LZO wprowadzonych do powietrza w sposób zorganizowany,

P – oznacza wielkość produkcji wyrażoną odpowiednio jako ilość, masę, powierzchnię lub objętość produktów, a w przypadku instalacji do ekstrakcji tłuszczu zwierzęcego i instalacji do ekstrakcji lub rafinowania oleju roślinnego – ilość przerabianego surowca.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio do sprawdzania dotrzymywania standardów emisyjnych, o których mowa w § 30 pkt 3, z tym że zamiast S_4 przyjmuje się te standardy emisyjne.

3. Prowadzący instalację sprawdza dotrzymywanie standardów emisyjnych, w terminie 2 miesięcy od zakończenia roku objętego bilansem. W przypadku niedotrzymania standardów emisyjnych prowadzący instalację przekazuje niezwłocznie informację o tym fakcie organowi ochrony środowiska właściwemu do wydania pozwolenia, przedkładając roczny bilans masy LZO.

§ 32. 1. Emisja LZO z instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 14, nie może przekraczać łącznie standardów emisyjnych S_1 i S_2 lub standardu emisyjnego S_4 .

2. Emisja LZO z instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 2, nie może przekraczać łącznie standardów emisyjnych S_1 i S_3 lub standardu emisyjnego S_5 .

§ 33. 1. Dla instalacji, w których są używane:

- 1) LZO, które zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającym i uchylającym dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.), są klasyfikowane jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość i które mają przypisane zwroty lub które powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360D lub H360F, a do dnia 31 maja 2015 r. także zwrotami: R45, R46, R49, R60 lub R61,
- 2) chlorowcowane LZO, które zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w pkt 1, mają przypisane zwroty, lub które powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H341 lub H351, a do dnia 31 maja 2015 r. także zwrotami: R40 lub R68

– stosuje się standard emisyjny S_1 , a standard emisji niezorganizowanej tych LZO wynosi 0, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 4.

2. Standard emisyjny S_1 dla LZO, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli suma mas takich LZO wprowadzanych do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 10 g, wynosi 2 mg/m^3_u . Standard ten dotyczy sumarycznego stężenia takich LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

3. Standard emisyjny S_1 dla chlorowcowanych LZO, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli suma mas takich LZO wprowadzanych do powietrza w ciągu jednej godziny jest nie mniejsza niż 100 g, wynosi 20 mg/m^3_u . Standard ten dotyczy sumarycznego stężenia takich LZO bez przeliczenia na całkowity węgiel organiczny.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 6 oraz do LZO, o których mowa w § 28 ust. 2 pkt 3, a przepisu ust. 3 nie stosuje się także do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 5. W takich przypadkach LZO mogą być wprowadzane do powietrza w sposób zorganizowany lub niezorganizowany i wówczas stosuje się odpowiednie standardy emisyjne określone w załączniku nr 10 do rozporządzenia.

§ 34. 1. Przepisu § 30 nie stosuje się do instalacji, w których nie są dotrzymane standardy emisyjne, ale dla których:

- 1) jest spełniony warunek planu obniżenia emisji określony w załączniku nr 11 do rozporządzenia albo
- 2) prowadzący instalację opracuje plan obniżenia emisji, którego realizacja zapewni spełnienie warunku obniżenia emisji równoważnego temu, które zostałyby osiągnięte przy zastosowaniu standardów emisyjnych.

2. W przypadku planu obniżenia emisji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) punkt odniesienia do równoważnego obniżenia emisji powinien w możliwie najwyższym stopniu odpowiadać emisji LZO, która nastąpiłaby wówczas, gdyby nie podjęto żadnych działań zmierzających do obniżenia emisji;
- 2) równoważne obniżenie emisji z instalacji nowo zbudowanych, które zostaną oddane do użytkowania, powinno nastąpić z dniem oddania instalacji do użytkowania;
- 3) warunki realizacji planu uwzględniają czas niezbędny do zastąpienia mieszanin zawierających LZO stosowanych w instalacjach substytutami niezawierającymi LZO lub zawierającymi mniejsze ilości LZO, w tym substytutami, które są w fazie opracowania.

3. W terminie 2 miesięcy od zakończenia każdego roku objętego planem obniżenia emisji prowadzący instalację przekazuje organowi właściwemu do wydania pozwolenia sprawozdanie dotyczące poprzedniego roku, zawierające odpowiednio:

- 1) sprawdzenie spełnienia warunku planu obniżenia emisji określonego w załączniku nr 11 do rozporządzenia albo
- 2) rozliczenie planu obniżenia emisji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w tym roczny bilans masy LZO.

4. Do przekazania, o którym mowa w ust. 3, przepisy § 13 stosuje się odpowiednio.

5. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 33 ust. 1.

§ 35. Przepisu § 30 pkt 1 nie stosuje się do instalacji, w których prowadzi się proces wymieniony w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w:

- 1) lp. 11, jeżeli LZO nie mogą być wprowadzane z tych instalacji do powietrza w sposób zorganizowany, w szczególności do powlekania samolotów, statków i pociągów; w takim przypadku stosuje się warunek planu obniżenia emisji albo plan obniżenia emisji, o których mowa w § 34 ust. 1;
- 2) lp. 7, jeżeli masa LZO zawartych w materiale czyszczącym, używanym w tych instalacjach, jest nie większa niż 30% masy tego materiału.

§ 36. 1. Standardy emisyjne LZO, o których mowa w § 30, z instalacji, w której prowadzi się dwa lub więcej procesów wymienionych w załączniku nr 9 do rozporządzenia, uznaje się za dotrzymane, jeżeli wielkość emisji LZO wprowadzanych do powietrza łącznie z tych procesów jest nie większa niż łączna wielkość emisji LZO, jaka następowalaby w przypadku dotrzymania standardów emisyjnych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do LZO, o których mowa w § 33 ust. 1.

§ 37. 1. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji LZO, standard emisyjny S_1 uznaje się za dotrzymany, jeżeli średnia dwudziestoczterogodzinna wielkość emisji LZO w gazach odlotowych dla faktycznych godzin pracy instalacji nie przekracza tego standardu oraz są spełnione następujące warunki:

- 1) średnia piętnastominutowa wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu – w przypadku instalacji, w których prowadzi się procesy wymienione w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 8 i 9;
- 2) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu – w przypadku instalacji innych niż określone w pkt 1.

2. Średnie dwudziestoczegodzinne wielkości emisji LZO oblicza się jako średnią arytmetyczną ze wszystkich odczytów, z tym że w obliczeniach nie uwzględnia się okresów rozruchu i wyłączania instalacji oraz konserwacji wyposażenia. Regularnie przebiegających faz danego procesu w instalacji nie traktuje się jako rozruchu i wyłączania instalacji.

3. W przypadku wystąpienia przerw w wykonywaniu ciągłych pomiarów wielkości emisji LZO, przy sprawdzaniu spełnienia określonych w ust. 1 warunków uznawania standardu emisyjnego S_1 za dotrzymany, przepisy § 11 ust. 11 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku prowadzenia okresowych pomiarów wielkości emisji LZO, standard emisyjny S_1 uznaje się za dotrzymany, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) średnia jednogodzinna wielkość emisji LZO nie przekracza 150% tego standardu;
- 2) średnia ze wszystkich odczytów nie przekracza tego standardu.

5. W przypadku LZO, o których mowa w § 33 ust. 1, dotrzymanie standardu emisyjnego S_1 sprawdza się na podstawie sumy stężeń danych, indywidualnych LZO, a w pozostałych przypadkach na podstawie stężenia całkowitego węgla organicznego.

6. W przypadku prowadzenia pomiarów wielkości emisji LZO nie uwzględnia się objętości gazów dodanych do gazów odlotowych w celu ich chłodzenia lub rozcieńczenia.

§ 38. W przypadku gdy substancje lub mieszaniny zostaną z uwagi na zawartość LZO zaklasyfikowane jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość, zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w § 33 ust. 1 pkt 1, i zostaną im przypisane zwroty lub powinny być one oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360D lub H360F, a do dnia 31 maja 2015 r. także zwrotami: R45, R46, R49, R60 lub R61, instalacje, w których są one używane, powinny być dostosowane do wymagań wynikających z niniejszego rozdziału, nie później niż w terminie roku od daty dokonania tej klasyfikacji.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i przepis końcowy

§ 39. Dla źródła spalania paliw, o którym mowa w § 6 ust. 5, dla którego limit 20 000 godzin czasu użytkowania zostanie wykorzystany przed dniem 31 grudnia 2015 r. i które nie zostanie wyłączone z użytkowania, standardy emisyjne w okresie od dnia następującego po dniu, w którym ten limit zostanie wykorzystany, do dnia 31 grudnia 2015 r. stanowią standardy emisyjne określone w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

§ 40. Do dnia 31 grudnia 2015 r. standardy emisyjne dla źródła spalania paliw, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 7 stycznia 2013 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 7 stycznia 2014 r., powstałego w wyniku rozbudowy o nominalną moc cieplną nie mniejszą niż 50 MW, dla którego pozwolenie na rozbudowę wydano po dniu 30 czerwca 1987 r., stanowią standardy emisyjne, o których mowa w § 6 ust. 3 i 4, odpowiadające nominalnej mocy cieplnej tego źródła po rozbudowie, z wyłączeniem źródeł wielopaliwowych, o których mowa w § 8 ust. 3 i 4.

§ 41. 1. W latach 2017–2020 nieprzekraczanie limitu czasu użytkowania źródła spalania paliw albo części źródła spalania paliw wynoszącego w roku kalendarzowym 1500 godzin, o którym mowa w § 10 ust. 2 pkt 2 lit. b i pkt 3 oraz ust. 3, sprawdza się uwzględniając nie średnią kroczącą z pięciu lat, ale w:

- 1) 2017 r. – czas użytkowania źródła spalania paliw w 2016 r.;
- 2) 2018 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła spalania paliw w 2016 r. i 2017 r.;
- 3) 2019 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła spalania paliw w 2016 r., 2017 r. i 2018 r.;
- 4) 2020 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła spalania paliw w 2016 r., 2017 r., 2018 r. i 2019 r.

2. Odpowiednie przesunięcie w czasie dla stosowania średniej kroczącej z pięciu lat przy ocenie nieprzekraczania limitu 1500 godzin czasu użytkowania źródła spalania paliw albo części źródła spalania paliw w roku kalendarzowym uwzględnia się także w przypadku źródeł spalania paliw, do których ma zastosowanie art. 146b albo art. 146c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska i które po zakończeniu odstępstw wynikających z tych przepisów będą w całości lub w części użytkowane nie dłużej niż przez 1500 godzin w roku kalendarzowym. Czas użytkowania źródła spalania paliw albo części źródła spalania paliw będzie wówczas liczony jako średnia krocząca z pięciu lat dopiero po upływie pięciu lat od zakończenia odstępstw.

§ 42. Do dnia 31 grudnia 2015 r. dla źródła spalania paliw, w którym w dniu wejścia w życie rozporządzenia są współspalane odpady inne niż niebezpieczne w ilości nie większej niż 1% masy paliw innych niż odpady, przepisy rozdziału 2 stosuje się.

§ 43. Substancje lub mieszaniny, które z uwagi na zawartość lotnych związków organicznych są klasyfikowane jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającym i uchylającym dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1907/2006, i które mają przypisane zwroty lub które powinny być oznaczone zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360D lub H360F, a do dnia 31 maja 2015 r. także zwrotami: R45, R46, R49, R60 lub R61, zastępuje się w możliwie krótkim czasie mniej szkodliwymi substancjami lub mieszaninami.

§ 44. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

Minister Środowiska: *M.H. Grabowski*

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2011 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 95, poz. 558), które zgodnie z art. 36 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1101) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załączniki do rozporządzenia Ministra Środowiska
z dnia 4 listopada 2014 r. (poz. 1546)

Załącznik nr 1

**STANDARDY EMISYJNE DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO O NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ
NIE MNIEJSZEJ NIŻ 50 MW**

- I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych
1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych i ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u			
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
	biomasa ^{1), 3)}	torf ^{1), 3)}	pozostałe paliwa stałe ^{1), 3)}	paliwa ciekłe ^{2), 3)}
1	2	3	4	5
≥ 50 i ≤ 100	200	300	400	350
> 100 i ≤ 300	200	300	250	250
> 300	200	200	200	200

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 2.

TABELA 2.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych ⁴⁾
1	2
gaz ciekły	5
niskokaloryczny gaz koksowniczy	400
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	200
pozostałe gazy	35

Uwaga:

Standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródła istniejącego opalanego niskokalorycznymi gazami pochodzącymi ze zgazowania pozostałości po destylacji, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., wynosi 800 mg/m³_u.

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych w turbinach gazowych określa tabela 3.

TABELA 3.

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych
1	2
paliwa gazowe ogółem	12
skroplony gaz	2
niskokaloryczny gaz koksowniczy	133
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	67

II. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych

1. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych i ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 4.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$ ⁶⁾		
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
	biomasa i torf ^{4), 6), 7)}	pozostałe paliwa stałe ^{4), 6), 7)}	paliwa ciekłe ^{5), 6)}
1	2	3	4
≥ 50 i ≤ 100	300	300 450 – w przypadku spalania pyłu węgla brunatnego	450
> 100 i ≤ 300	250	200	200
> 300	200	200	150

Uwaga:

Standard emisyjny tlenków azotu dla źródła istniejącego w instalacji chemicznej, w którym są spalane pozostałości poprodukcyjne, jako paliwo niehandlowe, o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., wynosi $450 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$.

2. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 5.

TABELA 5.

Substancja	Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	gaz ziemny ⁸⁾	gaz wielkopiecowy, gaz koksowniczy lub niskokaloryczne gazy pochodzące ze zgazowania pozostałości porafinacyjnych	pozostałe gazy
1	2	3	4
Tlenki azotu	100	200 ⁹⁾	200 ⁹⁾
Tlenek węgla	100	–	–

3. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla ze spalania paliw ciekłych i gazowych w turbinach gazowych (w tym turbinach gazowych o cyklu złożonym (CCGT)) i silnikach gazowych, określa tabela 6.

TABELA 6.

Substancja	Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych			
	dla turbin gazowych (w tym z CCGT) ^{4), 10), 11)}			dla silników gazowych
	gaz ziemny ⁸⁾	paliwa gazowe inne niż gaz ziemny	paliwa ciekłe ¹²⁾	paliwa gazowe
1	2	3	4	5
Tlenki azotu	50 ¹³⁾	120	90	100
Tlenek węgla	100	–	100	100

III. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych

1. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych i ciekłych, z wyłączeniem silników gazowych, określa tabela 7.

TABELA 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$		
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		przy zawartości tlenu w gazach odlotowych dla turbin gazowych ¹⁴⁾ – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%
	biomasa i torf	pozostałe paliwa stałe ¹⁴⁾	paliwa ciekłe ¹⁵⁾
1	2	4	5
≥ 50 i ≤ 100	30	30	30
> 100 i ≤ 300	20	25	25
> 300	20	20	20

2. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem silników gazowych, określa tabela 8.

TABELA 8.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości tlenu w gazach odlotowych dla turbin gazowych – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%
1	2
gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być użytkowane w innym miejscu	30
pozostałe gazy	5

Uwagi:

1. W przypadku turbin gazowych opalanych paliwami gazowymi standardy emisyjne stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.
2. Standardów emisyjnych nie stosuje się do turbin gazowych i silników gazowych eksploatowanych awaryjnie, dla których czas użytkowania w roku wynosi mniej niż 500 godzin. Prowadzący takie źródła przedkłada co roku organowi właściwemu do wydania pozwolenia dane dotyczące czasu ich użytkowania w roku.
3. W przypadku turbin gazowych standard emisyjny pyłu stosuje się wyłącznie do turbin, dla których pozwolenie na budowę wydano po dniu 30 czerwca 2002 r. lub które zostały oddane do użytkowania po dniu 27 listopada 2003 r.

Objaśnienia:

- 1) Standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródła opalanego paliwem stałym, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, wynosi $800 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 2) Standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródła opalanego paliwem ciekłym, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia złożono przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin:
 - 1) o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 300 MW – wynosi $850 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$;
 - 2) o nominalnej mocy cieplnej większej niż 300 MW – wynosi $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 3) Standardy emisyjne, o których mowa w objaśnieniach 1 i 2, dotyczą także części źródła odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego komina, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, w przypadku gdy emisja z tej części źródła jest mierzona osobno. Standardy te są ustalane w odniesieniu do nominalnej mocy cieplnej źródła.
- 4) Standard emisyjny tlenków azotu dla źródła opalanego paliwem stałym:
 - 1) o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r.,
 - 2) o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 1 lipca 1987 r., i którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin– wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 5) Standard emisyjny tlenków azotu dla źródła opalanego paliwem ciekłym, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin:
 - 1) o nominalnej mocy cieplnej nie większej niż 500 MW – wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$;
 - 2) o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW – wynosi $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 6) Standardy emisyjne, o których mowa w objaśnieniach 4 i 5, dotyczą także części źródła odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego komina, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, w przypadku gdy emisja z tej części źródła jest mierzona osobno. Standardy te są ustalane w odniesieniu do nominalnej mocy cieplnej źródła.
- 7) Standard emisyjny tlenków azotu dla źródła wymienionego w pkt IV.2 załącznika nr 2 do rozporządzenia wynosi od dnia 31 grudnia 2017 r.:
 - 1) dla źródła oddanego do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r.:
 - a) opalanego biomasą – $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$,
 - b) opalanego węglem kamiennym o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW i nie większej niż 500 MW – $600 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$,
 - c) opalanego węglem kamiennym o nominalnej mocy cieplnej większej niż 500 MW i dla źródła opalanego węglem brunatnym – $500 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$,
 - d) opalanego koksem – $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$;
 - 2) dla źródła oddanego do użytkowania po dniu 28 marca 1990 r.:
 - a) opalanego węglem kamiennym – $500 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$,
 - b) opalanego węglem brunatnym, koksem lub biomasą – $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 8) Gaz ziemny oznacza występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20% (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników.
- 9) Standard emisyjny tlenków azotu dla źródła o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia złożono przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., wynosi $300 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$.
- 10) Standard emisyjny tlenków azotu dla turbiny gazowej (w tym z CCGT), dla której pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i która

została oddana do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, wynosi:

- 1) 150 mg/m³_u – dla turbiny opalanej gazem ziemnym;
 - 2) 200 mg/m³_u – dla turbiny opalanej gazami innymi niż gaz ziemny lub paliwem ciekłym.
- ¹¹⁾ Standardy emisyjne, o których mowa w objaśnieniu 10, dotyczą także części źródła odprowadzającej gazy odlotowe jednym lub więcej niż jednym osobnym przewodem wspólnego komina, której czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, w przypadku gdy emisja z tej części źródła jest mierzona osobno. Standardy te są ustalane w odniesieniu do nominalnej mocy cieplnej źródła.
- ¹²⁾ Standard emisyjny stosuje się wyłącznie do turbiny gazowej opalanej paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej.
- ¹³⁾ Standard emisyjny wynosi 75 mg/m³_u, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych, dla turbiny gazowej:
- 1) napędzającej urządzenia mechaniczne;
 - 2) pracującej w układzie skojarzonego wytwarzania energii elektrycznej i cieplnej, której całkowita sprawność, przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 75%;
 - 3) pracującej w cyklu kombinowanym, której średnia roczna całkowita sprawność elektryczna, przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 55%.

Standardy emisyjne dla turbiny gazowej pracującej indywidualnie, która nie mieści się w żadnej z powyższych kategorii, ale której sprawność, określona przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 35%, oblicza się według wzoru:

$$50 \times \eta / 35$$

gdzie η oznacza wyrażoną w procentach sprawność turbiny gazowej.

- ¹⁴⁾ Standard emisyjny pyłu dla źródła oddanego do użytkowania przed dniem 29 marca 1990 r., wymienionego w pkt IV.3 załącznika nr 2 do rozporządzenia, wynosi do terminów tam określonych:
- 1) 350 mg/m³_u – dla źródła opalanego węglem kamiennym;
 - 2) 225 mg/m³_u – dla źródła opalanego węglem brunatnym;
 - 3) 635 mg/m³_u – dla źródła opalanego koksem.
- ¹⁵⁾ Standard emisyjny dla źródła opalanego pozostałościami po destylacji i przetwarzaniu w procesie rafinacji ropy naftowej, na potrzeby zakładu, w którym prowadzony jest ten proces, w przypadku źródła, dla którego pozwolenie na budowę wydano przed dniem 27 listopada 2002 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostało oddane do użytkowania nie później niż w dniu 27 listopada 2003 r., wynosi 50 mg/m³_u.

Uwaga:

W latach 2017–2020 nieprzekraczanie limitu 1500 godzin czasu użytkowania źródła albo części źródła w roku kalendarzowym, o którym mowa w objaśnieniach 1–6, 10 i 11, sprawdza się uwzględniając nie średnią kroczącą z pięciu lat, ale w:

- 1) 2017 r. – czas użytkowania źródła albo części źródła w 2016 r.;
- 2) 2018 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła albo części źródła w 2016 r. i 2017 r.;
- 3) 2019 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła albo części źródła w 2016 r., 2017 r. i 2018 r.;
- 4) 2020 r. – średnią arytmetyczną z czasów użytkowania źródła albo części źródła w 2016 r., 2017 r., 2018 r. i 2019 r.

Odpowiednie przesunięcie w czasie dla stosowania średniej kroczącej z pięciu lat przy ocenie nieprzekraczania limitu 1500 godzin czasu użytkowania źródła albo części źródła w roku kalendarzowym uwzględnia się także w przypadku źródła, do którego ma zastosowanie art. 146b albo art. 146c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.), i które dopiero po zakończeniu odstępstw wynikających z tych przepisów będzie w całości lub w części użytkowane nie dłużej niż przez 1500 godzin w roku kalendarzowym. Czas użytkowania źródła albo części źródła będzie wówczas liczony jako średnia krocząca z pięciu lat dopiero po upływie pięciu lat od zakończenia odstępstw.

Załącznik nr 2

STANDARDY EMISYJNE DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO, DLA KTÓREGO PIERWSZE POZWOLENIE NA BUDOWĘ LUB ODPOWIEDNIK TAKIEGO POZWOLENIA WYDANO PRZED DNIEM 1 LIPCA 1987 R., O NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ MNIEJSZEJ NIŻ 50 MW ORAZ DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO, DLA KTÓREGO PIERWSZE POZWOLENIE NA BUDOWĘ LUB ODPOWIEDNIK TAKIEGO POZWOLENIA WYDANO PRZED DNIEM 1 LIPCA 1987 R., O NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ NIE MNIEJSZEJ NIŻ 50 MW – DO DNIA 31 GRUDNIA 2015 R. ALBO, W PRZYPADKACH WSKAZANYCH W PKT IV – DO TERMINU OKREŚLONEGO W TYM PUNKCIE

- I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych
1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla kamiennego określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _v , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	źródła wymienione w pkt IV.1 – do terminów tam określonych ¹⁾	źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
1	2	3	4	5	6
< 5	1500	1500	1500	1500	1500
≥ 5 i < 50	1500	1500	1500	1300	1300
≥ 50 i ≤ 100	1500	1500	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	850	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100 i ≤ 225	1500	1500		liniowy spadek od 850 do 400 ²⁾	
> 225 i ≤ 500	1500	liniowy spadek od 1500 do 400 ²⁾			
> 500	1200	400 ²⁾			

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla brunatnego określa tabela 2.

TABELA 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	źródła wymienione w pkt IV.1 – do terminów tam określonych ¹⁾	źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
1	2	3	4	5	6
< 50	2000	1500	1500	1500	1500
≥ 50 i ≤ 100	2000	1500	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	850	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100 i ≤ 225	2000	1500		liniowy spadek od 850 do 400 ²⁾	
> 225 i ≤ 500	2000	liniowy spadek od 1500 do 400 ²⁾			
> 500	2000	400 ²⁾		400 ²⁾	

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania koksu określa tabela 3.

TABELA 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	źródła wymienione w pkt IV.1 – do terminów tam określonych ¹⁾	źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
1	2	3	4	5	6
< 50	800	800	800	800	800
≥ 50 i < 100	800	800	standardy są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	800	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
≥ 100 i ≤ 500	800	liniowy spadek od 800 do 400 ²⁾		liniowy spadek od 800 do 400 ²⁾	
> 500	800	400 ²⁾			

4. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania biomasy oraz paliw stałych innych niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3, określa tabela 4.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	biomasa		paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5
< 5	800	800	400	400
≥ 5 i < 50	800	800	400	400
≥ 50 i ≤ 100	800	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	400	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100 i ≤ 300	liniowy spadek od 800 do 400 ²⁾		250	
> 300 i ≤ 500			200	
> 500	400 ²⁾		200	

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych określa tabela 5.

TABELA 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	źródła wymienione w pkt IV.1 – do terminów tam określonych ¹⁾	źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
do 31 grudnia 2015 r.		od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.		
1	2	3	4	5	6
< 50	1700	1700	1700	850	850
≥ 50 i < 300	1700	1700	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	850	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
≥ 300 i ≤ 500	1700	liniowy spadek od 1700 do 400		liniowy spadek od 850 do 400	
> 500	1700	400		400	

6. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych określa tabela 6.

TABELA 6.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ciekły	5
gaz wielkopiecowy, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	600
pozostałe gazy	35

Uwaga:

Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych w źródle istniejącym o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW dla okresu od dnia 1 stycznia 2016 r. są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

II. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych

1. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania węgla kamiennego określa tabela 7.

TABELA 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	źródła wymienione w pkt IV.2 – od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2017 r. ³⁾	źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
1	2	3	4	5	6
< 50	400	400	400	400	400
≥ 50 i ≤ 500	600	600	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	500	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	500	500 ⁴⁾		500 ⁴⁾	

2. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania węgla brunatnego określa tabela 8.

TABELA 8.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła istniejące oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	źródła wymienione w pkt IV.2 – od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2017 r. ³⁾	źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
1	2	3	4	5	6
< 50	500	500	500	400	400
≥ 50 i ≤ 500	500	500	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	400	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	500	500 ⁴⁾		400 ⁴⁾	

3. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania koksu określa tabela 9.

TABELA 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	źródła wymienione w pkt IV.2 – od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2017 r. ³⁾	źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
1	2	3	4	5	6
< 50	450	450	450	400	400
≥ 50 i ≤ 500	450	450	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	400	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	450	450 ⁴⁾		400 ⁴⁾	

4. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania biomasy oraz paliw stałych innych niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3, określa tabela 10.

TABELA 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	biomasa			paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3	
	źródła wymienione w pkt IV. 2 – od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2017 r. ³⁾	źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
1	2	3	4	5	6
< 50	400	400	400	400	400
≥ 50 i ≤ 100	400	400	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	300	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100 i ≤ 500	400	400		200	
> 500	400 ⁵⁾	400 ⁴⁾		200	

5. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw ciekłych określa tabela 11.

TABELA 11.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.		źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5
< 50	450	450	400	400
≥ 50 i ≤ 500	450	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	450	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	400		400	

6. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw gazowych określa tabela 12.

TABELA 12.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 5	150	150
≥ 5 i < 50	300	300
≥ 50 i ≤ 500	300	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	200	

III. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych

1. Standardy emisyjne pyłu ze spalania węgla kamiennego określa tabela 13.

TABELA 13.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	źródła wymienione w pkt IV.3 – do terminów tam określonych ⁶⁾	źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
1	2	3	4	5	6
< 5	700	700	200	630	200
≥ 5 i < 50	400	400	100	400	100 ⁷⁾
≥ 50 i ≤ 500	350	100	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	100	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	350	50 ⁸⁾		50 ⁸⁾	

2. Standardy emisyjne pyłu ze spalania węgla brunatnego określa tabela 14.

TABELA 14.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	źródła wymienione w pkt IV.3 – do terminów tam określonych ⁶⁾	źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
1	2	3	4	5	6
< 5	700	700	200	630	200
≥ 5 i < 50	400	400	100	400	100 ⁷⁾
≥ 50 i ≤ 500	225	100	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	100	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	225	50 ⁸⁾		50 ⁸⁾	

3. Standardy emisyjne pyłu ze spalania koksu określa tabela 15.

TABELA 15.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych				
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.			źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	źródła wymienione w pkt IV.3 – do terminów tam określonych ⁶⁾	źródła pozostałe		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
		do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.		
1	2	3	4	5	6
< 5	635	635	200	630	200
≥ 5 i < 50	635	400	100	400	100 ⁷⁾
≥ 50 i ≤ 500	635	100	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	100	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	635	50		50	

4. Standardy emisyjne pyłu ze spalania biomasy oraz paliw stałych innych niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3, określa tabela 16.

TABELA 16.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	biomasa		paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5
< 5	700	200	100	100
≥ 5 i < 50	400	100	100	100
≥ 50 i ≤ 100	100	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	30	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100 i ≤ 300	100		25	
> 300 i ≤ 500	100		20	
> 500	50		20	

5. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych określa tabela 17.

TABELA 17.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ziemny, gaz ciekły, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	5
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	25
gaz wielkopiecowy	10
pozostałe gazy	5

Uwaga:

Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych w źródle istniejącym o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW dla okresu od dnia 1 stycznia 2016 r. są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

6. Standard emisyjny pyłu dla źródła spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW, w którym są spalane paliwa ciekłe o zawartości popiołu większej niż 0,06%, wynosi $100 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$ przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, a w pozostałych przypadkach – $50 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$ przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych.

IV. Źródła spalania paliw, wskazane w tabelach 1–3, 5, 7–10, oraz 13–15 w kolumnie drugiej.

1. W zakresie dwutlenku siarki – w okresie do dnia 31 grudnia 2015 r. lub krócej, jeżeli zostało to indywidualnie określone:
 - 1) PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., Elektrownia Bełchatów⁹⁾ – 2 kotły x BB-1150;
 - 2) ENEA Wytwarzanie S.A., Elektrownia Kozienice¹⁰⁾ – 5 kotłów OP-650;
 - 3) PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., Elektrownia Dolna Odra¹¹⁾ – 1 kocioł OP-650;
 - 4) PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., Elektrownia Pomorzany¹²⁾ – 2 kotły Benson OP-206, 1 kocioł WP – 120;
 - 5) PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., Elektrownia Szczecin¹³⁾ – 2 kotły OP-130;
 - 6) Elektrownia Połaniec S.A. Grupa GDF SUEZ Energia Polska¹⁴⁾ – 2 kotły EP-650;
 - 7) EDF Rybnik S.A.¹⁵⁾ – 3 kotły OP-650;
 - 8) ENERGA Elektrownie Ostrołęka S.A., Elektrownia Ostrołęka B¹⁶⁾ – 2 kotły OP-650;
 - 9) TAURON Wytwarzanie S.A., Elektrownia Łagisza¹⁷⁾ – 3 kotły OP-380k;
 - 10) Elektrownia Skawina S.A.¹⁸⁾ – 4 kotły OP-230, 4 kotły OP-210;
 - 11) TAURON Wytwarzanie S.A., Elektrownia Stalowa Wola¹⁹⁾ – 4 kotły OP-150, 2 kotły OP-380k;
 - 12) PGNiG TERMIKA S.A., Elektrociepłownia Siekierki²⁰⁾ – 2 kotły OP-230, 1 kocioł OP-380, 3 kotły OP-430, 1 kocioł WP-200, 3 kotły WP-120;
 - 13) PGNiG TERMIKA S.A., Elektrociepłownia Żerań²¹⁾ – 5 kotłów OP 230, 4 kotły WP 120;
 - 14) Dalkia Łódź S.A., Elektrociepłownia nr 2²²⁾ – 1 kocioł OP 130, 1 kocioł OP 130 do dnia 31 grudnia 2014 r., 1 kocioł OP 140;
 - 15) Dalkia Łódź S.A., Elektrociepłownia nr 3²³⁾ – 1 kocioł OP 230, 1 kocioł OP 230 do dnia 31 grudnia 2014 r.;
 - 16) Dalkia Łódź S.A., Elektrociepłownia nr 4²⁴⁾ – 4 kotły WP 120;
 - 17) Zespół Elektrociepłowni Wrocławskich KOGENERACJA S.A., Elektrociepłownia Czechnica²⁵⁾ – 4 kotły OP 130;
 - 18) Zespół Elektrociepłowni Wrocławskich KOGENERACJA S.A., Elektrociepłownia Wrocław²⁶⁾ – 2 kotły OP 430, 1 kocioł WP 70, 1 kocioł WP 120;
 - 19) EDF Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdańska²⁷⁾ – 2 kotły OP 70C, 1 kocioł OP 230;
 - 20) EDF Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska²⁸⁾ – 1 kocioł WP 120;
 - 21) PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II²⁹⁾ – 2 kotły OP 230;
 - 22) Elektrociepłownia Białystok S.A. – 2 kotły OP 140, 1 kocioł OP 230;
 - 23) Fortum Zabrze S.A.³⁰⁾ – 2 kotły WP 120;
 - 24) Elektrociepłownia „BĘDZIN” S.A.³¹⁾ – 2 kotły OP 140;
 - 25) PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., Elektrociepłownia Gorzów³²⁾ – 2 kotły OP 140;
 - 26) ENERGA Kogeneracja sp. z o.o., Elektrociepłownia Elbląg³³⁾ – 3 kotły OP 130, 1 kocioł WP 120;
 - 27) EDF Toruń S.A.³⁴⁾ – 2 kotły WP 120;
 - 28) PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., Elektrociepłownia Lublin Wrotków³⁵⁾ – 2 kotły WP 70;
 - 29) Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A.³⁶⁾ – 1 kocioł OO-220, 3 kotły OO-320, 4 kotły OO-420;
 - 30) ANWIL S.A.³⁷⁾ – 1 kocioł OO-230, 2 kotły OO-260;
 - 31) Zakłady Azotowe „Puławy” S.A.³⁸⁾ – 2 kotły OP-215;
 - 32) Arcelor Mittal Poland S.A., Oddział Kraków³⁹⁾ – 4 kotły TP-230, 1 kocioł OP-230;
 - 33) Grupa LOTOS S.A.⁴⁰⁾ – 2 kotły OOP-160;
 - 34) „ELANA-ENERGETYKA” sp. z o.o.⁴¹⁾ – 4 kotły OO-120.

2. W zakresie tlenków azotu – w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.:
 - 1) Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin S.A., Elektrownia Adamów⁴²⁾ – 5 kotłów OP 380 b;
 - 2) ENEA Wytwarzanie S.A., Elektrownia Koźlenice¹⁰⁾ – 3 kotły OP-650, 2 kotły AP-1650;
 - 3) PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., Elektrownia Dolna Odra¹¹⁾ – 5 kotłów OP-650;
 - 4) Elektrownia Połaniec S.A. Grupa GDF SUEZ Energia Polska¹⁴⁾ – 6 kotłów EP-650;
 - 5) EDF Rybnik S.A.¹⁵⁾ – 5 kotłów OP-650;
 - 6) ENERGA Elektrownie Ostrołęka S.A., Elektrownia Ostrołęka B¹⁶⁾ – 1 kocioł OP-650;
 - 7) TAURON Wytwarzanie S.A., Elektrownia Jaworzno III⁴³⁾ – 6 kotłów OP-650;
 - 8) TAURON Wytwarzanie S.A., Elektrownia Łaziska⁴⁴⁾ – 2 kotły OP-380, 4 kotły OP-650;
 - 9) TAURON Wytwarzanie S.A., Elektrownia Łagisza¹⁷⁾ – 2 kotły OP-380k;
 - 10) PGE Elektrownia Opole S.A.⁴⁵⁾ – 4 kotły BP-1150;
 - 11) PGNiG TERMIKA S.A., Elektrociepłownia Siekierki²⁰⁾ – 2 kotły OP-230;
 - 12) PGNiG TERMIKA S.A., Ciepłownia Kawęczyn⁴⁶⁾ – 1 kocioł WP-120, 2 kotły WP-200;
 - 13) Dalkia Łódź S.A., Elektrociepłownia nr 3²³⁾ – 2 kotły OP 130, 1 kocioł OP 230;
 - 14) Dalkia Łódź S.A., Elektrociepłownia nr 4²⁴⁾ – 2 kotły OP 230;
 - 15) EDF Kraków S.A.⁴⁷⁾ – 2 kotły BC-90, 2 kotły BC-100, 4 kotły WP 120;
 - 16) EDF Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska²⁸⁾ – 2 kotły OP 230;
 - 17) PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II²⁹⁾ – 2 kotły OP 230;
 - 18) Dalkia Poznań Zespół Elektrociepłowni S.A., Elektrociepłownia II Karolin⁴⁸⁾ – 2 kotły OP 140, 2 kotły OP 430;
 - 19) TAURON Ciepło S.A., Zakład Wytwarzania Nowa⁴⁹⁾ – 1 kocioł OPG-230, 4 kotły OPG-230, 1 kocioł OPG-430;
 - 20) Zakłady Azotowe „Puławy” S.A.³⁸⁾ – 3 kotły OP-215;
 - 21) International Paper – Kwidzyn sp. z o.o.⁵⁰⁾ – 4 kotły OP-140.
3. W zakresie pyłu – w okresie do dnia 31 grudnia 2017 r. lub krócej, jeżeli zostało to indywidualnie określone:
 - 1) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Łomży sp. z o.o.⁵¹⁾ – 3 kotły WR-25;
 - 2) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o., Leszno⁵²⁾ – 3 kotły WR-25;
 - 3) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o., Chełm – 2 kotły WR-25, 1 kocioł WR-10;
 - 4) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o., Ciepłownia Miejska w Sieradzu⁵³⁾ – 2 kotły WR-25;
 - 5) LUBREM sp.j. K. Dębski; J. Klepacki, Centralna Ciepłownia w Dęblinie⁵⁴⁾ – 3 kotły WR-25;
 - 6) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o. w Białymstoku, Ciepłownia „Zachód”⁵⁵⁾ – 3 kotły WR-25;
 - 7) Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o., Karczew – 3 kotły WR-25;
 - 8) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Ełku sp. z o.o.⁵⁶⁾ – 3 kotły WR-25;
 - 9) Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Przemyślu sp. z o.o.⁵⁷⁾ – 3 kotły WR-25;
 - 10) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o., Biała Podlaska – 2 kotły WR-25;
 - 11) FORTUM POWER AND HEAT POLSKA sp. z o.o., Ciepłownia Rejtana, Częstochowa⁵⁸⁾ – 3 kotły WR-25;
 - 12) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Ciechanowie sp. z o.o.⁵⁹⁾ – 3 kotły WR-25, 3 kotły OR-10;
 - 13) Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Legnicy S.A. – 1 kocioł WR-46, 2 kotły OR 32;
 - 14) OPEC-INECO sp. z o.o.⁶⁰⁾ – 2 kotły WR-25, 3 kotły OR-32;
 - 15) ECO Malbork sp. z o.o.⁶¹⁾ – 2 kotły WR-10;
 - 16) „DALKIA Wschód” sp. z o.o., Zamość⁶²⁾ – 3 kotły WR-25;
 - 17) Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Krośnie sp. z o.o.⁶³⁾ – 2 kotły WR-10 do dnia 31 grudnia 2015 r., 2 kotły WR-10;

- 18) Dalkia Tarnowskie Góry sp. z o.o.⁶⁴⁾ – 2 kotły WR-25;
- 19) Zakład Energetyki Ciepłej Tczew sp. z o.o. – 2 kotły WR-25;
- 20) Elektrociepłownia Zduńska Wola sp. z o.o.⁶⁵⁾ – 3 kotły OR-32, 1 kocioł WR-25;
- 21) Miejska Energetyka Ciepła Piła sp. z o.o.⁶⁶⁾ – 2 kotły WR-25;
- 22) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Gnieźnie sp. z o.o.⁶⁷⁾ – 2 kotły WR-25, 1 kocioł WLM-5 do dnia 31 grudnia 2015 r.;
- 23) Szczecińska Energetyka Ciepła sp. z o.o. – kocioł WR-25;
- 24) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „Legionowo” sp. z o.o. – 3 kotły WR-25;
- 25) ENERGA Elektrociepłownia Kalisz S.A.⁶⁸⁾ – 3 kotły WR25, 1 kocioł OSR-32;
- 26) Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Suwałkach sp. z o.o.⁶⁹⁾ – 4 kotły WR-25;
- 27) Radomskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „RADPEC” S.A. – 3 kotły WR-25;
- 28) Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej sp. z o.o., Piotrków Trybunalski⁷⁰⁾ – 2 kotły WR-25;
- 29) „Zakład Energetyki Ciepłej” sp. z o.o., Ciepłownia „Konstantynowska”, Pabianice⁷¹⁾ – 4 kotły WR-25.

Uwaga:

Terminy dla poszczególnych źródeł spalania paliw wynikają z Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej.

Objaśnienia:

- 1) Po upływie terminów określonych w pkt IV.1 obowiązują standardy emisyjne dwutlenku siarki jak dla źródeł pozostałych.
- 2) Do dnia 31 grudnia 2015 r. standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródła o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, jeżeli czas użytkowania źródła w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, wynosi nie więcej niż 2000 godzin;
- 3) Przed upływem i po upływie terminów określonych w pkt IV.2 obowiązują standardy emisyjne tlenków azotu jak dla źródeł pozostałych.
- 4) Do dnia 31 grudnia 2015 r. standard emisyjny tlenków azotu dla źródła, którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 2000 godzin, wynosi $600 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.
- 5) Standard emisyjny tlenków azotu dla źródła, którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 1500 godzin, wynosi $450 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.
- 6) Po upływie terminów określonych w pkt IV.3 obowiązują standardy emisyjne pyłu jak dla źródeł pozostałych.
- 7) Standard emisyjny pyłu dla źródła wymienionego w pkt IV.3 wynosi, do czasu określonego w tym punkcie, $400 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.
- 8) Dla źródła, w którym jest spalane paliwo stałe posiadające w stanie roboczym: wartość opałową mniejszą niż 5800 kJ/kg, zawartość wilgoci większą niż 45% wagowych, łączną zawartość wilgoci i popiołu większą niż 60% wagowych i zawartość tlenu wapnia większą niż 10%, standard emisyjny wynosi $100 \text{ mg/m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.
- 9) Dawniej Elektrownia Bełchatów.
- 10) Dawniej Elektrownia Kozienice.
- 11) Dawniej Elektrownia Dolna Odra.
- 12) Dawniej Elektrownia Pomorzany.
- 13) Dawniej Elektrownia Szczecin.
- 14) Dawniej Elektrownia Połaniec Spółka Akcyjna – Grupa Elektrabel.
- 15) Dawniej Elektrownia Rybnik S.A.
- 16) Dawniej Zespół Elektrowni Ostrołęka S.A., El. Ostrołęka „B”.
- 17) Dawniej Południowy Koncern Energetyczny S.A. Elektrownia „Łagisza”.
- 18) Dawniej Elektrownia „Skawina” S.A.
- 19) Dawniej Elektrownia „Stalowa Wola” S.A.
- 20) Dawniej Elektrociepłowni Warszawskie S.A., EC „Siekierki”.
- 21) Dawniej Elektrociepłowni Warszawskie S.A., EC „Żerań”.
- 22) Dawniej Elektrociepłownia nr 2, Łódź.
- 23) Dawniej Elektrociepłownia nr 3, Łódź.
- 24) Dawniej Elektrociepłownia nr 4, Łódź.
- 25) Dawniej Kogeneracja S.A., Wrocław, Elektrociepłownia Czechnica.
- 26) Dawniej Kogeneracja S.A. Wrocław, Elektrociepłownia Wrocław.
- 27) Dawniej Elektrociepłowni Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdańska.
- 28) Dawniej Elektrociepłowni Wybrzeże S.A., Elektrociepłownia Gdyńska.
- 29) Dawniej Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz S.A., Elektrociepłownia Bydgoszcz II.
- 30) Dawniej Elektrociepłownia Zabrze S.A.
- 31) Dawniej Elektrociepłownia Będzin S.A.
- 32) Dawniej Elektrociepłownia Gorzów S.A.

- 33) Dawniej Elektrociepłownia Elbląg S.A.
- 34) Dawniej Elektrociepłownia Toruń S.A.
- 35) Dawniej Elektrociepłownia Lublin Wrotków.
- 36) Dawniej Zakład Elektrociepłowni, Polskiego Koncernu Naftowego „Orlen” S.A.
- 37) Dawniej Elektrociepłownia Anwil S.A., Włocławek.
- 38) Dawniej Zakłady Azotowe „Puławy” S.A., Zakład Elektrociepłowni, Puławy.
- 39) Dawniej Huta im. T. Sendzimira S.A.
- 40) Dawniej Elektrociepłownia Rafinerii Gdańskiej.
- 41) Dawniej Elektrociepłownia II Elana S.A., Toruń.
- 42) Dawniej Zespół Elektrowni PAK, Elektrownia Adamów.
- 43) Dawniej Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Jaworzno III.
- 44) Dawniej Południowy Koncern Energetyczny S.A., Elektrownia Łaziska.
- 45) Dawniej Elektrownia „Opole” S.A.
- 46) Dawniej Elektrociepłowni Warszawskie S.A., Elektrociepłownia „Kawęczyn”.
- 47) Dawniej Elektrociepłownia „Kraków” S.A.
- 48) Dawniej Zespół Elektrociepłowni Poznańskich S.A., Elektrociepłownia II Poznań Karolin.
- 49) Dawniej Elektrociepłownia Nowa sp. z o.o., Dąbrowa Górnicza.
- 50) Dawniej International Paper-Kwidzyn S.A., Wydział Energetyczny.
- 51) Dawniej Ciepłownia Miejska Łomża.
- 52) Dawniej Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o., Ciepłownia „Zatorze”, Leszno.
- 53) Dawniej Ciepłownia Miejska Sieradz.
- 54) Dawniej Lubrem S.C., Centralna Ciepłownia w Dęblinie.
- 55) Dawniej Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o., Ciepłownia „Zachód”, Białystok.
- 56) Dawniej Ciepłownia C III Ełk.
- 57) Dawniej Ciepłownia „Zasanie” Przemysł.
- 58) Dawniej Ciepłownia „Rejtan” Częstochowa.
- 59) Dawniej Centralna Ciepłownia w Ciechanowie, PEC sp. z o.o., Ciechanów.
- 60) Dawniej OPEC Grudziądz.
- 61) Dawniej Ciepłownia Miejska Malbork.
- 62) Dawniej Atex sp. z o.o. Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Zamość.
- 63) Dawniej Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej sp. z o.o., Krosno.
- 64) Dawniej Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o., Tarnowskie Góry.
- 65) Dawniej Elektrociepłownia „Zduńska Wola” sp. z o.o.
- 66) Dawniej Miejska Energetyka Ciepła sp. z o.o., Kotłownia Zachód, Piła.
- 67) Dawniej Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Gniezno.
- 68) Dawniej Kalisz-Piwonice S.A.
- 69) Dawniej Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Ciepłownia Główna, Suwałki.
- 70) Dawniej Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Piotrków Trybunalski.
- 71) Dawniej Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, Ciepłownia Miejska, Pabianice.

Załącznik nr 3

STANDARDY EMISYJNE DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO, DLA KTÓREGO PIERWSZE POZWOLENIE NA BUDOWĘ WYDANO PO DNIU 30 CZERWCA 1987 R., JEŻELI WNIOSEK O WYDANIE TAKIEGO POZWOLENIA ZOSTAŁ ZŁOŻONY PRZED DNIEM 27 LISTOPADA 2002 R., I KTÓRE ZOSTAŁO ODDANE DO UŻYTKOWANIA NIE PÓŹNIEJ NIŻ W DNIU 27 LISTOPADA 2003 R., O NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ MNIEJSZEJ NIŻ 50 MW ORAZ DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO, DLA KTÓREGO PIERWSZE POZWOLENIE NA BUDOWĘ WYDANO PO DNIU 30 CZERWCA 1987 R., JEŻELI WNIOSEK O WYDANIE TAKIEGO POZWOLENIA ZOSTAŁ ZŁOŻONY PRZED DNIEM 27 LISTOPADA 2002 R., I KTÓRE ZOSTAŁO ODDANE DO UŻYTKOWANIA NIE PÓŹNIEJ NIŻ W DNIU 27 LISTOPADA 2003 R., O NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ NIE MNIEJSZEJ NIŻ 50 MW – DO DNIA 31 GRUDNIA 2015 R.

- I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych
1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla kamiennego określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 5	1500	1500
≥ 5 i < 50	1300	1300
≥ 50 i ≤ 100	850	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100 i ≤ 500	liniowy spadek od 850 do 400 ¹⁾	
> 500	400 ¹⁾	

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania węgla brunatnego określa tabela 2.

TABELA 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 50	1500	1500
≥ 50 i ≤ 100	850	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100 i ≤ 500	liniowy spadek od 850 do 400 ¹⁾	
> 500	400 ¹⁾	

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania koksu określa tabela 3.

TABELA 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{up}}$ przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 50	800	800
≥ 50 i ≤ 500	liniowy spadek od 800 do 400 ¹⁾	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	400 ¹⁾	

4. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania biomasy oraz paliw stałych innych niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3, określa tabela 4.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{up}}$ przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	biomasa		paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5
< 5	800	800	400	400
≥ 5 i < 50	800	800	400	400
≥ 50 i ≤ 100	800	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	400	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100 i ≤ 300	liniowy spadek od 800 do 400 ¹⁾		250	
> 300 i ≤ 500			200	
> 500	400 ¹⁾		200	

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych określa tabela 5.

TABELA 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{up}}$ przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 50	850	850
≥ 50 i ≤ 300	850	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 300 i ≤ 500	liniowy spadek od 850 do 400	
> 500	400	

6. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych określa tabela 6.

TABELA 6.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m^3_{u} , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ciekły	5
gaz ziemny, gaz miejski, gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	35
gaz koksowniczy, gaz wielkopiecowy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800
pozostałe gazy	35

Uwaga:

Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych w źródle istniejącym o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW dla okresu od dnia 1 stycznia 2016 r. są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

II. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych

1. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania węgla kamiennego określa tabela 7.

TABELA 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m^3_{u} , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.		źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5
< 50	400	400	400	400
≥ 50 i ≤ 500	600	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	500	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	500		500	

2. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania węgla brunatnego określa tabela 8.

TABELA 8.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.		źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5
< 50	500	500	400	400
≥ 50 i ≤ 500	500	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	400	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	500		400	

3. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania koksu określa tabela 9.

TABELA 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 50	450	450
≥ 50 i ≤ 500	450	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	450	

4. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania biomasy oraz paliw stałych innych niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3, określa tabela 10.

TABELA 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	biomasa		paliwa stałe inne niż biomasa i paliwa wymienione w pkt 1–3	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5
< 50	400	400	400	400
≥ 50 i ≤ 100	400	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	300	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100 i ≤ 500	400		200	
> 500	400		200	

5. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw ciekłych określa tabela 11.

TABELA 11.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.		źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5
< 50	450	450	400	400
≥ 50 i ≤ 500	450	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	450	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	400		400	

6. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw gazowych określa tabela 12.

TABELA 12.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 5	150	150
≥ 5 i < 50	300	300
≥ 50 i ≤ 500	300	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 500	200	

III. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych

1. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych określa tabela 13.

TABELA 13.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych					
	źródła oddane do użytkowania przed 29 marca 1990 r.		źródła oddane do użytkowania po 28 marca 1990 r.			
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	dla których pozwolenie na budowę wydano przed 7 października 1998 r.		dla których pozwolenie na budowę wydano po 6 października 1998 r.	
			do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5	6	7
< 5	700 ²⁾ 635 ³⁾ 630 ⁴⁾ 100 ⁵⁾	200 100 ⁵⁾	630 100 ⁵⁾	200 100 ⁵⁾	630 100 ⁵⁾	200 100 ⁵⁾
≥ 5 i < 50	400 100 ⁵⁾	100	400 100 ⁵⁾	100	400 100 ⁵⁾	100
≥ 50 i ≤ 100	100 30 ⁵⁾	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	100 30 ⁵⁾	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	50 30 ⁵⁾	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
≥ 100 i ≤ 300	100 25 ⁵⁾		100 25 ⁵⁾		50 25 ⁵⁾	
≥ 300 i ≤ 500	100 20 ⁵⁾		100 20 ⁵⁾		50 20 ⁵⁾	
> 500	50 20 ⁵⁾		50 20 ⁵⁾		50 20 ⁵⁾	

2. Standard emisyjny pyłu ze spalania paliw ciekłych o zawartości popiołu większej niż 0,06% w źródle istniejącym o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW wynosi $100 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości tlenu 3% w gazach odlotowych, a w pozostałych przypadkach – $50 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości tlenu 3% w gazach odlotowych.

3. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych określa tabela 14.

TABELA 14.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ziemny, gaz ciekły, gaz miejski, gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	5
gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	50
pozostałe gazy	5

Uwaga:

Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych w źródle istniejącym o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW dla okresu od dnia 1 stycznia 2016 r. są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

Objaśnienia:

- 1) Do dnia 31 grudnia 2015 r. standard emisyjny dwutlenku siarki dla źródła o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 400 MW wynosi $800 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$ przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych, jeżeli czas użytkowania źródła w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 2000 godzin.
- 2) Węgiel kamienny i biomasa.
- 3) Koks.
- 4) Węgiel brunatny.
- 5) Pozostałe paliwa stałe (inne niż węgiel kamienny, węgiel brunatny, koks i biomasa).

Załącznik nr 4

STANDARDY EMISYJNE DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO, DLA KTÓREGO WNIOSEK O WYDANIE POZWOLENIA NA BUDOWĘ ZŁOŻONO PO DNIU 26 LISTOPADA 2002 R. LUB KTÓRE ZOSTAŁO ODDANE DO UŻYTKOWANIA PO DNIU 27 LISTOPADA 2003 R., DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO BĘDĄCEGO TURBINĄ GAZOWĄ, DLA KTÓREGO POZWOLENIE NA BUDOWĘ WYDANO PO DNIU 30 CZERWCA 2002 R. LUB KTÓRE ZOSTAŁO ODDANE DO UŻYTKOWANIA PO DNIU 27 LISTOPADA 2003 R., ORAZ DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO, W KTÓRYM PO DNIU 27 LISTOPADA 2003 R. DOKONANO ISTOTNEJ ZMIANY INSTALACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 3 PKT 7 USTAWY Z DNIA 27 KWIEŚNIA 2001 R. – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA, O NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ MNIEJSZEJ NIŻ 50 MW, A DO DNIA 31 GRUDNIA 2015 R. TAKŻE DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO O NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ NIE MNIEJSZEJ NIŻ 50 MW

I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych

1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych							
	biomasa		koks		węgiel kamienny, węgiel brunatny		pozostałe paliwa stałe	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5	6	7	8	9
< 5	400	400	800	800	1500	1500	400	400
≥ 5 i < 50	400	400	800	800	1300	1300	400	400
≥ 50 i ≤ 100	200	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	800	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	850	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	400	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100	200		200		200		200	

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 2.

TABELA 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 50	850	850
≥ 50 i ≤ 100	850	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100 i ≤ 300	liniowy spadek od 400 do 200	
> 300	200	

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw ciekłych w turbinach gazowych określa tabela 3.

TABELA 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 50	850	850
≥ 50	285	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia

4. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 4.

TABELA 4.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ciekły	5
niskokaloryczny gaz koksowniczy	400
niskokaloryczny gaz wielkopieczowy	200
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	600
pozostałe gazy	35

5. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych w turbinach gazowych określa tabela 5.

TABELA 5.

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych
1	2
paliwa gazowe ogółem	12
skroplony gaz	2
niskokaloryczny gaz koksowniczy	133
niskokaloryczny gaz wielkopieczowy	67

Uwaga:

Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych w źródle istniejącym, w tym w turbinie gazowej, o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW, dla okresu od dnia 1 stycznia 2016 r. są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

- II. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych

1. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych określa tabela 6.

TABELA 6.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych			
	biomasa		pozostałe paliwa stałe	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5
< 50	400	400	400	400
≥ 50 i ≤ 100	400	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	400	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100 i ≤ 300	300		200	
> 300	200		200	

2. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 7.

TABELA 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 50	400	400
≥ 50 i ≤ 100	400	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100	200	

3. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 8.

TABELA 8.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych			
	gaz ziemny ²⁾		paliwa gazowe inne niż gaz ziemny	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5
< 50	150	150	200	200
≥ 50 i ≤ 300	150	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	200	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 300	100		200	

4. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw ciekłych i gazowych w turbinach gazowych określa tabela 9.

TABELA 9.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w mg/m ³ _u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	gaz ziemny ²⁾		paliwa gazowe inne niż gaz ziemny		paliwa ciekłe	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3	4	5	6	7
< 50	150	150	200	200	400 ¹⁾	400 ¹⁾
≥ 50	50 ³⁾	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	120	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia	120 ¹⁾	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia

III. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych

1. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych określa tabela 10.

TABELA 10.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 50	100	100
≥ 50 i ≤ 100	50	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100	30	

2. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw ciekłych, z wyłączeniem silników gazowych, określa tabela 11.

TABELA 11.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości tlenu w gazach odlotowych z turbin gazowych – 15%, z pozostałych źródeł – 3%	
	do 31 grudnia 2015 r.	od 1 stycznia 2016 r.
1	2	3
< 50	50	50
≥ 50 i ≤ 100	50	standardy określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia
> 100	30	

3. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem silników gazowych, określa tabela 12.

TABELA 12.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u , przy zawartości tlenu w gazach odlotowych z turbin gazowych – 15%, z pozostałych źródeł – 3%
1	2
gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	30
gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	25
pozostałe gazy	5

Uwagi:

- Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych w źródle istniejącym o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 50 MW dla okresu od dnia 1 stycznia 2016 r. są określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.
- Nominalna moc cieplna turbiny gazowej jest określona przy ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%.
- W przypadku turbin gazowych standardy emisyjne stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%. Standardów emisyjnych nie stosuje się do turbin gazowych eksploatowanych awaryjnie, dla których czas użytkowania w roku wynosi mniej niż 500 godzin. Prowadzący takie turbiny przedkłada co roku organowi właściwemu do wydania pozwolenia dane dotyczące czasu użytkowania turbiny w roku.

Objaśnienia:

- 1) Standard emisyjny stosuje się wyłącznie do turbiny gazowej opalanej paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej.
- 2) Gaz ziemny oznacza występujący w naturalnych warunkach metan, zawierający nie więcej niż 20% (objętościowo) gazów obojętnych i innych składników.
- 3) Standard emisyjny wynosi 75 mg/m^3_u , przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych, dla turbiny gazowej:
 - 1) napędzającej urządzenia mechaniczne;
 - 2) pracującej w układzie skojarzonego wytwarzania energii elektrycznej i ciepłej, której całkowita sprawność, przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 75%;
 - 3) pracującej w cyklu kombinowanym, której średnia roczna całkowita sprawność elektryczna, przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 55%.

Standardy emisyjne dla turbiny gazowej pracującej indywidualnie, która nie mieści się w żadnej z powyższych kategorii, ale której sprawność, określona przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 35%, oblicza się według wzoru:

$$50 \times \eta / 35$$

gdzie η oznacza wyrażoną w procentach sprawność turbiny gazowej.

STANDARDY EMISYJNE DLA ŹRÓDŁA ISTNIEJĄCEGO, KTÓRE ZOSTAŁO ODDANE DO UŻYTKOWANIA PRZED DNIEM 29 MARCA 1990 R., DLA KTÓREGO PROWADZĄCY TAKIE ŹRÓDŁO ZOBOWIĄZAŁ SIĘ W PISEMNEJ DEKLARACJI, ZŁOŻONEJ ORGANOWI WŁAŚCIWEMU DO WYDANIA POZWOLENIA DO DNIA 30 CZERWCA 2004 R., ŻE ŹRÓDŁO BĘDZIE UŻYTKOWANE NIE DŁUŻEJ NIŻ DO DNIA 31 GRUDNIA 2015 R., A CZAS JEGO UŻYTKOWANIA W OKRESIE OD DNIA 1 STYCZNIA 2008 R. DO DNIA 31 GRUDNIA 2015 R. NIE PRZEKROCZY 20 000 GODZIN

1. Standardy emisyjne ze spalania węgla kamiennego określa tabela 1.

TABELA 1.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	dwutlenek siarki	tlenki azotu	pył
1	2	3	4
< 50	2000	400	700
≥ 50 i ≤ 500	2000	600	350
> 500	2000	540 ¹⁾	350

2. Standardy emisyjne ze spalania węgla brunatnego określa tabela 2.

TABELA 2.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	dwutlenek siarki	tlenki azotu	pył
1	2	3	4
< 50	2500	500	700
≥ 50	2500	500 ¹⁾	225

3. Standardy emisyjne ze spalania koksu określa tabela 3.

TABELA 3.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	dwutlenek siarki	tlenki azotu	pył
1	2	3	4
< 50	800	450	635
≥ 50	800	450 ¹⁾	400

4. Standardy emisyjne ze spalania biomasy określa tabela 4.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _{u²} przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		
	dwutlenek siarki	tlenki azotu	pył
1	2	3	4
< 5	800	600	700
≥ 5 i < 50	800	600	400
≥ 50 i ≤ 500	800	600	100
> 500	800	600	50

5. Standardy emisyjne ze spalania paliw ciekłych określa tabela 5.

TABELA 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _{u²} przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych		
	dwutlenek siarki	tlenki azotu	pył
1	2	3	4
< 50	1700	450	50 ²⁾
≥ 50	1700	630	50 ²⁾

6. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw gazowych określa tabela 6.

TABELA 6.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne w mg/m ³ _{u²} przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
< 5	150
≥ 5 i < 50	300
≥ 50	350

7. Standardy emisyjne dwutlenku siarki i pyłu ze spalania paliw gazowych określa tabela 7.

TABELA 7.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	dwutlenek siarki	pył
1	2	3
gaz ziemny	35	5
gaz ciekły	5	5
gaz koksowniczy, niskokaloryczny gaz uzyskiwany przy gazyfikacji pozostałości po rafinacji ropy naftowej	800	10
gaz wielkopiecowy, gaz gardzielowy z pieca szybowego do topienia koncentratów miedzi	800	50
gaz miejski	100	5
pozostałe gazy	35	5

Uwaga:

Standardy emisyjne określone w niniejszym załączniku obowiązują do dnia 31 grudnia 2015 r., a jeżeli limit czasu użytkowania źródła istniejącego wynoszący 20 000 godzin zostanie wykorzystany przed dniem 31 grudnia 2015 r. – do czasu wykorzystania tego limitu.

Objaśnienia:

- 1) Standard emisyjny tlenków azotu dla źródła o nominalnej mocy cieplnej nie mniejszej niż 500 MW, którego czas użytkowania w roku kalendarzowym, liczony jako średnia krocząca z pięciu lat, jest nie dłuższy niż 2000 godzin, wynosi $600 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych.
- 2) Standard emisyjny pyłu ze spalania paliw ciekłych o zawartości popiołu większej niż 0,06% w źródle istniejącym o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 500 MW wynosi $100 \text{ mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych.

Załącznik nr 6

STANDARDY EMISYJNE DLA ŹRÓDŁA NOWEGO, DLA ŹRÓDŁA, O KTÓRYM MOWA W § 6 UST. 5 ROZPORZĄDZENIA, EKSPLOATOWANEGO PO DNIU 31 GRUDNIA 2015 R., A JEŻELI PRZEPIS § 6 UST. 5 ROZPORZĄDZENIA STOSUJE SIĘ DO CZĘŚCI ŹRÓDŁA – TO DLA TEJ CZĘŚCI EKSPLOATOWANEJ PO DNIU 31 GRUDNIA 2015 R. ORAZ DLA ŹRÓDŁA, O KTÓRYM MOWA W ART. 146A UST. 1 USTAWY Z DNIA 27 KWIECZNIA 2001 R. – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA, EKSPLOATOWANEGO PO DNIU 31 GRUDNIA 2023 R. LUB PO WYKORZYSTANIU LIMITU CZASU UŻYTKOWANIA ODPOWIEDNIO 17 500 LUB 32 000 GODZIN, MIMO ZŁOŻENIA PRZEZ PROWADZĄCEGO TAKIE ŹRÓDŁO PISEMNEJ DEKLARACJI, W TERMINIE DO DNIA 1 STYCZNIA 2014 R., ŻE ŹRÓDŁO BĘDZIE UŻYTKOWANE NIE DŁUŻEJ NIŻ DO DNIA 31 GRUDNIA 2023 R., A CZAS UŻYTKOWANIA ŹRÓDŁA, W OKRESIE OD DNIA 1 STYCZNIA 2016 R. DO DNIA 31 GRUDNIA 2023 R., NIE PRZEKROCZY 17 500 GODZIN ALBO 32 000 GODZIN

- I. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych
1. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw stałych i ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 1.

TABELA 1

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w mg/m ³ _u					
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych					przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
	biomasa	torf	węgiel kamienny i węgiel brunatny	koks	pozostałe paliwa stałe	paliwa ciekłe
1	2	3	4	5	6	7
< 5	400	800	1500	800	400	850
≥ 5 i < 50	400	800	1300	800	400	850
≥ 50 i ≤ 100	200	300	400			350
> 100 i ≤ 300	200	300 250 – w przypadku spalania w złożu fluidalnym	200			200
> 300	150	150 200 – w przypadku spalania w złożu fluidalnym	150 200 – w przypadku spalania w cyrkulacyjnym lub ciśnieniowym złożu fluidalnym			150

2. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 2.

TABELA 2.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
1	2
gaz ciekły	5
niskokaloryczny gaz koksowniczy	400
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	200
pozostałe gazy	35

3. Standardy emisyjne dwutlenku siarki ze spalania paliw gazowych w turbinach gazowych określa tabela 3.

TABELA 3.

Rodzaj paliwa	Standardy emisyjne dwutlenku siarki w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych
1	2
paliwa gazowe ogółem	12
skroplony gaz	2
niskokaloryczny gaz koksowniczy	133
niskokaloryczny gaz wielkopiecowy	67

II. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych

1. Standardy emisyjne tlenków azotu ze spalania paliw stałych i ciekłych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 4.

TABELA 4.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$		
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych		przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych
	biomasa i torf	pozostałe paliwa stałe	paliwa ciekłe
1	2	3	4
< 50	400	400	400
≥ 50 i ≤ 100	250	300 400 – w przypadku spalania pyłu węgla brunatnego	300
> 100 i ≤ 300	200	200	150
> 300	150	150 200 – w przypadku spalania pyłu węgla brunatnego	100

2. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych, określa tabela 5.

TABELA 5.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych	
	tlenki azotu	tlenek węgla
1	2	3
< 50	150 – gaz ziemny 200 – pozostałe gazy	–
≥ 50	100	100

3. Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla ze spalania paliw ciekłych i gazowych w turbinach gazowych (w tym turbinach gazowych o cyklu złożonym (CCGT)) i silnikach gazowych określa tabela 6.

TABELA 6.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne tlenków azotu i tlenku węgla w $\text{mg}/\text{m}^3_{\text{u}}$, przy zawartości 15% tlenu w gazach odlotowych					
	dla turbin gazowych (w tym CCGT) ¹⁾				dla silników gazowych	
	paliwa gazowe		paliwa ciekłe		paliwa gazowe	
	tlenki azotu	tlenek węgla	tlenki azotu	tlenek węgla	tlenki azotu	tlenek węgla
1	2	3	4	5	6	7
< 50	150 ¹⁾	–	400 ²⁾	–	–	–
≥ 50	50 ¹⁾	100	50 ²⁾	100 ²⁾	75	100

III. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych

1. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw stałych i ciekłych, z wyłączeniem silników gazowych, określa tabela 7.

TABELA 7.

Nominalna moc cieplna źródła w MW	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u	
	przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	przy zawartości tlenu w gazach odlotowych dla turbin gazowych ¹⁾ – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%
	paliwa stałe	paliwa ciekłe
1	2	3
< 50	100	50
≥ 50 i ≤ 300	20	20
> 300	10 20 – przy spalaniu biomasy i torfu	10

2. Standardy emisyjne pyłu ze spalania paliw gazowych, z wyłączeniem silników gazowych, określa tabela 8.

TABELA 8.

Rodzaj gazu	Standardy emisyjne pyłu w mg/m ³ _u ²⁾ przy zawartości tlenu w gazach odlotowych dla turbin gazowych ¹⁾ – 15%, dla pozostałych źródeł – 3%
1	2
gaz wielkopiecowy	10
gazy wytwarzane przez przemysł stalowy, które mogą być zużytkowane w innym miejscu	30
pozostałe gazy	5

Uwagi:

1. W przypadku turbin gazowych (w tym CCGT) opalanych paliwami gazowymi standardy emisyjne stosuje się wyłącznie przy obciążeniu turbiny większym niż 70%.
2. Standardów emisyjnych nie stosuje się do turbin gazowych i silników gazowych eksploatowanych awaryjnie, dla których czas użytkowania w roku wynosi mniej niż 500 godzin. Prowadzący takie źródła przedkłada co roku organowi właściwemu do wydania pozwolenia dane dotyczące czasu ich użytkowania w roku.

Objaśnienia:

- 1) Standardy emisyjne dla turbin gazowych pracujących w pojedynczym cyklu, których sprawność, określona przy obciążeniu nominalnym oraz ciśnieniu atmosferycznym 101,3 kPa, temperaturze 288 K i wilgotności względnej powietrza 60%, jest większa niż 35%, oblicza się według wzoru:

$$50 \times \eta / 35$$

gdzie η oznacza wyrażoną w procentach sprawność turbiny gazowej.

- 2) Standard emisyjny stosuje się wyłącznie do turbiny gazowej opalanej paliwami ciekłymi będącymi lekkimi i średnimi produktami destylacji ropy naftowej.

Załącznik nr 7

STANDARDY EMISYJNE DLA INSTALACJI I URZĄDZEŃ SPALANIA ODPADÓW, DLA INSTALACJI I URZĄDZEŃ WSPÓLSPALANIA ODPADÓW, W PRZYPADKU GDY MOC CIEPLNA ZE SPALANIA ODPADÓW NIEBEZPIECZNYCH PRZEKRACZA 40% NOMINALNEJ MOCY CIEPLNEJ INSTALACJI ALBO URZĄDZENIA, DLA INSTALACJI I URZĄDZEŃ WSPÓLSPALANIA ODPADÓW, W PRZYPADKU GDY WSPÓLSPALANIE ODPADÓW ODBYWA SIĘ W TAKI SPOSÓB, ŻE GŁÓWNYM CELEM INSTALACJI ALBO URZĄDZENIA NIE JEST WYTWARZANIE ENERGII LUB INNYCH PRODUKTÓW, ALE TERMICZNE PRZEKSZTAŁCANIE ODPADÓW ORAZ DLA INSTALACJI I URZĄDZEŃ WSPÓLSPALANIA ODPADÓW, W PRZYPADKU WSPÓLSPALANIA NIEPODDANYCH PRZERÓBCE ZMIESZANYCH ODPADÓW KOMUNALNYCH, Z WYJĄTKIEM ODPADÓW INNYCH NIŻ NIEBEZPIECZNE OKREŚLONYCH W PRZEPISACH O KLASYFIKACJI ODPADÓW JAKO ODPADY O KODACH 20 01 I 20 02¹⁾

1. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń spalania odpadów, dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku gdy moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych przekracza 40% nominalnej mocy cieplnej instalacji albo urządzenia, dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku gdy współspalanie odpadów odbywa się w taki sposób, że głównym celem instalacji albo urządzenia nie jest wytwarzanie energii lub innych produktów, ale termiczne przekształcanie odpadów oraz dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów, w przypadku współspalania niepoddanych przeróbce zmieszanych odpadów komunalnych, z wyjątkiem odpadów innych niż niebezpieczne określonych w przepisach o klasyfikacji odpadów jako odpady o kodach 20 01 i 20 02, określa poniższa tabela.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/ m ³ _u), przy zawartości 11% tlenu w gazach odlotowych ^{2), 3), 4)}		
		średnie dobowe	średnie trzydziestominutowe	
			A	B
1	2	3	4	5
1	pył	10	30	10
2	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	10	20	10
3	chlorowodór	10	60	10
4	fluorowodór	1	4	2
5	dwutlenek siarki	50	200	50
6	tlenek węgla ⁵⁾	50	100 ⁵⁾	150 ⁶⁾
7	tlenki azotu dla istniejących instalacji i urządzeń ^{7), 8)} o zdolności przetwarzania ⁹⁾ większej niż 6 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny lub dla nowych instalacji i urządzeń ^{10), 11)}	200	400	200
	tlenki azotu dla istniejących instalacji i urządzeń ^{7), 8)} o zdolności przetwarzania ⁹⁾ do 6 Mg odpadów spalanych w ciągu godziny	400	–	–
8	metale ciężkie i ich związki wyrażone jako metal	średnie z próby o czasie trwania od 30 minut do 8 godzin		
	kadm + tal	0,05		
	rtęć	0,05		
	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,5		
9	dioksyny i furany	średnia z próby o czasie trwania od 6 do 8 godzin 0,1 ¹²⁾		

2. Wyróżnia się następujące współczynniki równoważności toksycznej dla dioksyn i furanów, określonych w Lp. 9:

2,3,7,8 – Czterochlorodwubenzodioksyna (TCDD)	1
1,2,3,7,8 – Pięciochlorodwubenzodioksyna (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 – Sześciochlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Sześciochlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Sześciochlorodwubenzodioksyna (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Siedmiochlorodwubenzodioksyna (HpCDD)	0,01
Ośmiochlorodwubenzodioksyna (OCDD)	0,001
2,3,7,8 – Czterochlorodwubenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 – Pięciochlorodwubenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 – Pięciochlorodwubenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 – Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 – Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 – Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 – Sześciochlorodwubenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 – Siedmiochlorodwubenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 – Siedmiochlorodwubenzofuran (HpCDF)	0,01
Ośmiochlorodwubenzofuran (OCDF)	0,001

Objaśnienia:

1) Przez:

- 1) instalację spalania odpadów rozumie się instalację wykorzystywaną do termicznego przekształcania odpadów lub produktów ich wstępnego przetwarzania, z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej; obejmuje to spalanie przez utlenianie, jak również inne procesy przekształcania termicznego, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające z przekształcania są następnie spalane;
 - 2) instalację współspalania odpadów rozumie się instalację, której głównym celem jest wytwarzanie energii lub innych produktów, w której wraz z innymi paliwami są spalane odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwienia; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów i innych paliw, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie współspalane z innymi paliwami;
 - 3) urządzenie spalania odpadów rozumie się urządzenie, w rozumieniu art. 3 pkt 42 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013, poz. 1232, z późn. zm.), wykorzystywane do termicznego przekształcania odpadów lub produktów ich wstępnego przetwarzania, z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej; obejmuje to spalanie przez utlenianie, jak również inne procesy przekształcania termicznego, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające z przekształcania są następnie spalane;
 - 4) urządzenie współspalania odpadów rozumie się urządzenie, w rozumieniu art. 3 pkt 42 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, którego głównym celem jest wytwarzanie energii lub innych produktów, w którym wraz z innymi paliwami są spalane odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwienia; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów i innych paliw, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie współspalane z innymi paliwami.
- 2) W przypadku gdy odpady są spalane w powietrzu wzbogacanym w tlen, zawartość tlenu w gazach odlotowych może być wyższa. Zawartość ta powinna być określona w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym, przy uwzględnieniu szczególnych warunków prowadzenia procesu spalania odpadów.
- 3) W przypadku instalacji spalania odpadów niebezpiecznych, z której gazy odlotowe są wprowadzane do powietrza za pośrednictwem urządzeń ochronnych ograniczających emisję, normalizacja w odniesieniu do zawartości tlenu jest wykonywana tylko wtedy, gdy wynik pomiaru zawartości tlenu prowadzonego w czasie pomiaru wielkości emisji przekracza standardową zawartość tlenu.
- 4) Przy spalaniu olejów odpadowych standardy emisyjne są określone przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych.

- 5) Standard emisyjny tlenku węgla z instalacji spalania odpadów, w których zastosowano technologię złoża fluidalnego, wynosi 100 mg/m^3 jako wartość średnia jednogodzinna.
- 6) Wartość średnia dziesięciominutowa.
- 7) Istniejąca instalacja jest to instalacja:
 - 1) użytkowana przed dniem 28 grudnia 2002 r., dla której pozwolenie na użytkowanie, a gdy takie pozwolenie nie było wymagane – pozwolenie na budowę, wydano przed tym dniem lub
 - 2) dla której pozwolenie na użytkowanie, a gdy takie pozwolenie nie było wymagane – pozwolenie na budowę, wydano przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli instalacja została oddana do użytkowania nie później niż w dniu 28 grudnia 2003 r., lub
 - 3) dla której wnioski o wydanie pozwolenia na użytkowanie, a gdy takie pozwolenie nie było wymagane – zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania, zostało złożone przed dniem 28 grudnia 2002 r., jeżeli instalacja została oddana do użytkowania nie później niż w dniu 28 grudnia 2004 r..
- 8) Istniejące urządzenie jest to urządzenie, które zostało wyprodukowane przed dniem 28 grudnia 2002 r.
- 9) Zdolność przetwarzania instalacji lub urządzenia spalania odpadów jest to wyrażona w tonach ilość odpadów, która może być spalona w ciągu godziny (podana przez projektanta i potwierdzona przez prowadzącego instalację lub użytkownika urządzenia). Jeżeli w zakładzie eksploatowanych jest kilka instalacji lub urządzeń spalania odpadów, uwzględnia się łączną zdolność przerobową tych instalacji lub urządzeń (odpowiednio – instalacji lub urządzeń nowych, istniejących albo wszystkich).
- 10) Nowa instalacja jest to instalacja inna niż instalacja istniejąca.
- 11) Nowe urządzenie jest to urządzenie inne niż urządzenie istniejące.
- 12) Jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej.

STANDARDY EMISYJNE DLA INSTALACJI I URZĄDZEŃ WSPÓLSPALANIA ODPADÓW¹⁾

- I. Standardy emisyjne dla instalacji i urządzeń współspalania odpadów dla substancji zawartych w gazach odlotowych, dla których w tabelach niniejszego załącznika do rozporządzenia standardy emisyjne nie zostały określone, oblicza się według wzoru:

$$\frac{V_{odp} \times C_{odp} + V_{proc} \times C_{proc}}{V_{odp} + V_{proc}} = C$$

gdzie:

- C – oznacza standardy emisyjne z instalacji i urządzeń współspalania odpadów dla substancji zawartych w gazach odlotowych, dla których w tabelach niniejszego załącznika do rozporządzenia standardy emisyjne nie zostały określone,
- V_{odp} – oznacza objętość gazów odlotowych powstających ze spalania odpadów o najniższej wartości opałowej, określoną dla umownych warunków gazów odlotowych przy zawartości 11% tlenu (dla spalania olejów odpadowych – 3% tlenu w gazach odlotowych); jeżeli moc cieplna ze spalania odpadów niebezpiecznych wynosi poniżej 10% nominalnej mocy cieplnej instalacji, V_{odp} należy wyznaczyć z ilości odpadów, której spalanie odpowiadałoby 10 % nominalnej mocy cieplnej instalacji,
- C_{odp} – oznacza standardy emisyjne z instalacji i urządzeń spalania odpadów, określone w załączniku nr 7 do rozporządzenia w tabeli w kolumnie trzeciej jako średnie dobowe; w przypadku źródeł spalania paliw opalanych lokalnym paliwem stałym, w których są współspalane odpady i dla których z uwagi na jakość paliwa nie mogą być dotrzymywane wielkości C_{proc} dla dwutlenku siarki określone w pkt III, zamiast tych wielkości mogą być stosowane minimalne stopnie odsiarczania określone w § 11 ust. 14–16 rozporządzenia; w takim przypadku wielkość C_{odp} jest równa 0 mg/Nm³;
- V_{proc} – oznacza objętość gazów odlotowych powstających w czasie prowadzenia procesu obejmującego spalanie paliw (bez spalania odpadów), wyznaczoną dla zawartości tlenu, dla której, zgodnie z przepisami rozporządzenia, należy standaryzować emisje, a w przypadku nieokreślenia w rozporządzeniu takich zawartości tlenu dla instalacji – objętość gazów odlotowych wyznaczoną dla rzeczywistej zawartości tlenu w gazach odlotowych, nierozrzedzonych dodatkiem niepotrzebnego powietrza,
- C_{proc} – oznacza standardy emisyjne określone dla niektórych rodzajów instalacji wskazanych w tabelach 2–4 niniejszego załącznika do rozporządzenia lub, w przypadku nieokreślenia w tym załączniku takich standardów emisyjnych dla instalacji lub substancji – rzeczywiste wartości stężeń substancji w gazach odlotowych występujące w czasie prowadzenia procesu obejmującego spalanie paliw (bez spalania odpadów), pod warunkiem że taka wielkość emisji substancji nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu lub wartości odniesienia.

Powyższy wzór jest stosowany także do obliczeń standardowej zawartości tlenu w gazach odlotowych powstających w procesie współspalania odpadów.

II. Piece do produkcji klinkieru cementowego, w których są współspalane odpady

Standardy emisyjne C dla pieców do produkcji klinkieru cementowego, w których są współspalane odpady określa tabela 1.

TABELA 1.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/m ³ _u), przy zawartości 10% tlenu w gazach odlotowych ^{2), 3)}
1	2	3
1	pył	30
2	chlorowodór	10
3	fluorowodór	1
4	tlenki azotu	500 ⁴⁾
5	dwutlenek siarki	50 ⁵⁾
6	substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny	10 ⁶⁾
7	tlenek węgla	2000
8	kadm + tal	0,05
9	rtęć	0,05
10	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,5
11	dioksyne i furany	0,1 ⁷⁾

Uwagi:

1. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne są określone jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych. Średnie dobowe wartości stężeń są obliczane na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.
2. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w tabeli 1 w lp. 8–10 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 11 – minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.

III. Źródła spalania paliw, w których są współspalane odpady

- A. Standardy emisyjne C_{proc} obowiązujące do dnia 31 grudnia 2015 r. dla źródeł spalania paliw, w których są współspalane odpady, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano przed dniem 7 stycznia 2013 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostały oddane do użytkowania nie później niż w dniu 7 stycznia 2014 r., z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych.
1. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne są określone jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych. Średnie dobowe wartości stężeń są obliczane na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.
 2. Wartości C_{proc} dla paliw stałych, z wyłączeniem biomasy, wyrażone w mg/m³_u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych określa tabela 2.

TABELA 2.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁸⁾	850	200	200
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁸⁾	400	200	200
3	pył	50	50	30	30

3. Wartości C_{proc} dla biomasy wyrażone w mg/m³_u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych określa tabela 3.

TABELA 3.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW				
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300 i ≤ 500	>500
1	2	3	4	5	6	7
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁸⁾	200	200	200	200
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁸⁾	350	300	200	200
3	pył	50	50	30	30	30

4. Wartości C_{proc} dla paliw ciekłych wyrażone w mg/m^3_u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych określa tabela 4.

TABELA 4.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁸⁾	850	liniowy spadek od 400 do 200	200
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁸⁾	400	200	200
3	pył	50	50	30	30

B. Standardy emisyjne C_{proc} obowiązujące od dnia 1 stycznia 2016 r. dla źródeł spalania paliw, w których są współspalane odpady, dla których pierwsze pozwolenie na budowę zostało wydane przed dniem 7 stycznia 2013 r. lub wniosek o wydanie takiego pozwolenia został złożony przed tym dniem, i które zostały oddane do użytkowania nie później niż w dniu 7 stycznia 2014 r., z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych.

1. W przypadku ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne są określone jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych. Średnie dobowe wartości stężeń są obliczane na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.
2. W celu ustalenia nominalnej mocy cieplnej źródła spalania paliw stosuje się pierwszą i drugą zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.).
3. Wartości C_{proc} dla paliw stałych, z wyłączeniem biomasy, wyrażone w mg/m^3_u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych określa tabela 5.

TABELA 5.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁸⁾	400 300 – w przypadku spalania torfu	200	200
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁸⁾	300 400 – w przypadku spalania pyłu węgla brunatnego	200	200
3	pył	50	30	25 20 – w przypadku spalania torfu	20

4. Wartości C_{proc} dla biomasy wyrażone w mg/m^3_u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych określa tabela 6.

TABELA 6.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁸⁾	200	200	200
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁸⁾	300	250	200
3	pył	50	30	20	20

4. Wartości C_{proc} dla paliw ciekłych wyrażone w mg/m^3_u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych, określa tabela 7.

TABELA 7.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	>300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁸⁾	350	250	200
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁸⁾	400	200	150
3	pył	50	30	25	20

- C. Standardy emisyjne C_{proc} dla źródeł spalania paliw, w których są współspalane odpady, dla których pierwsze pozwolenie na budowę wydano po dniu 6 stycznia 2013 r. lub źródeł, które zostały oddane do użytkowania po dniu 7 stycznia 2014 r., z wyłączeniem turbin gazowych i silników gazowych.
1. W przypadku prowadzenia ciągłych pomiarów wielkości emisji substancji standardy emisyjne są określone jako średnie dobowe wartości stężeń substancji w gazach odlotowych. Średnie dobowe wartości stężeń są obliczane na podstawie średnich trzydziestominutowych wartości stężeń substancji w gazach odlotowych.
 2. W celu ustalenia nominalnej mocy cieplnej źródła spalania paliw stosuje się pierwszą i drugą zasadę łączenia, o których mowa w art. 157a ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
 3. Wartości C_{proc} dla paliw stałych, z wyłączeniem biomasy, wyrażone w mg/m³_u, przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych określa tabela 8.

TABELA 8.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁸⁾	400 300 – w przypadku spalania torfu	200 300 – w przypadku spalania torfu, z wyjątkiem spalania w złożu fluidalnym 250 – w przypadku spalania torfu w złożu fluidalnym	150 200 – w przypadku spalania w cyrkulacyjnym lub ciśnieniowym złożu fluidalnym, a w przypadku torfu dla każdego spalania w złożu fluidalnym
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁸⁾	300 250 – w przypadku spalania torfu	200	150 200 – w przypadku spalania pyłu węgla brunatnego
3	pył	50	20	20	10 20 – w przypadku spalania torfu

4. Wartości C_{proc} dla biomasy wyrażone w mg/m^3_u , przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych określa tabela 9.

TABELA 9.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁸⁾	200	200	150
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁸⁾	250	200	150
3	pył	50	20	20	20

5. Wartości C_{proc} dla paliw ciekłych wyrażone w mg/m^3_u , przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych określa tabela 10.

TABELA 10.

Lp.	Nazwa substancji	Nominalna moc cieplna źródła w MW			
		< 50	≥ 50 i ≤ 100	> 100 i ≤ 300	> 300
1	2	3	4	5	6
1	dwutlenek siarki	standardy emisyjne dwutlenku siarki ⁸⁾	350	200	150
2	tlenki azotu	standardy emisyjne tlenków azotu ⁸⁾	300	150	100
3	pył	50	20	20	10

D. Standardy emisyjne C

Standardy emisyjne C metali ciężkich, dioksyn i furanów dla źródeł spalania paliw, w których są współspalane odpady, określa tabela 11.

TABELA 11.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne C w mg/m^3_u (dla dioksyn i furanów w ng/m^3_u), przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych dla paliw stałych i 3% dla paliw ciekłych
1	2	3
1	kadm + tal	0,05
2	rtęć	0,05
3	antymon + arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad	0,5
4	dioksyny i furany	0,1 ⁷⁾

Uwagi:

- Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w tabeli 11 w lp. 1–3 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 4 – minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.
- Wartości standardów emisyjnych substancji innych niż wymienione w tabeli 11 określa się zgodnie z pkt I.

IV. Instalacje inne niż wymienione w pkt II i III, w których są współspalane odpady

Standardy emisyjne C dla instalacji innych niż wymienione w pkt II i III, w których są współspalane odpady, określa tabela 12.

TABELA 12.

Lp.	Nazwa substancji	Standardy emisyjne C w mg/m ³ _u (dla dioksyn i furanów w ng/m ³ _u)
1	2	3
1	kadm + tal	0,05
2	rtęć	0,05
3	dioksyny i furany	0,1 ⁷⁾

Uwagi:

1. Wartości standardów emisyjnych substancji wymienionych w tabeli 12 w lp. 1 i 2 dotyczą minimum trzydziestominutowego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek, a w lp. 3 – minimum sześciogodzinnego i maksimum ośmiogodzinnego okresu pobierania próbek.
2. Wartości standardów emisyjnych substancji innych niż wymienione w tabeli 12 określa się zgodnie z pkt I.

Objaśnienia:

- 1) Przez:
 - 1) instalację współspalania odpadów rozumie się instalację, której głównym celem jest wytwarzanie energii lub innych produktów, w której wraz z innymi paliwami są spalane odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwienia; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów i innych paliw, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie współspalane z innymi paliwami;
 - 2) urządzenie współspalania odpadów rozumie się urządzenie, w rozumieniu art. 3 pkt 42 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, którego głównym celem jest wytwarzanie energii lub innych produktów, w którym wraz z innymi paliwami są spalane odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwienia; obejmuje to spalanie przez utlenianie odpadów i innych paliw, jak również inne procesy przekształcania termicznego odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas przekształcania są następnie współspalane z innymi paliwami.
- 2) W przypadku gdy odpady są współspalane w powietrzu wzbogacanym w tlen, zawartość tlenu w gazach odlotowych może być wyższa; zawartość ta powinna być określona w pozwoleniu na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo w pozwoleniu zintegrowanym, przy uwzględnieniu szczególnych warunków prowadzenia procesu spalania odpadów.
- 3) W przypadku instalacji współspalania odpadów niebezpiecznych, z której gazy odlotowe są wprowadzane do powietrza za pośrednictwem urządzeń ochronnych ograniczających emisję, standardową zawartość tlenu w gazach odlotowych uwzględnia się tylko wtedy, gdy pomiar zawartości tlenu wykonywany w czasie pomiaru wielkości emisji wykazuje przekroczenie standardowej zawartości tlenu.
- 4) Do dnia 1 stycznia 2016 r. standard emisyjny tlenków azotu z pieców Lepola i długich pieców obrotowych do produkcji klinkieru cementowego, w których są współspalane odpady, wynosi 800 mg/m³_u, przy zawartości 10% tlenu w gazach odlotowych.
- 5) Standardu emisyjnego dwutlenku siarki można nie stosować w przypadkach, gdy substancja ta nie powstaje w wyniku spalania odpadów albo gdy ilość tej substancji powstająca w wyniku spalania odpadów jest nie większa od ilości, jaka powstałaby, gdyby odpady nie były spalane.
- 6) Standardu emisyjnego substancji organicznych w postaci gazów i par wyrażonych jako całkowity węgiel organiczny można nie stosować w przypadkach, gdy substancje te nie powstają w wyniku spalania odpadów.
- 7) Jako suma iloczynów stężeń dioksyn i furanów w gazach odlotowych oraz ich współczynników równoważności toksycznej, wymienionych w załączniku nr 7 do rozporządzenia.
- 8) Standardy emisyjne określone zgodnie z przepisami rozdziału 2 rozporządzenia. Dla źródeł spalania paliw o mocy mniejszej niż 1,0 MW, dla których standardy emisyjne nie zostały określone w rozporządzeniu, jako wartość Cpro należy przyjąć odpowiedni standard emisyjny określony dla źródeł o mocy 1,0 MW.

PROCESY PROWADZONE W INSTALACJACH, W KTÓRYCH SĄ UŻYWANE ROZPUSZCZALNIKI ORGANICZNE, DLA KTÓRYCH OKREŚLA SIĘ STANDARDY EMISYJNE

Proces prowadzony w instalacji, w której są używane rozpuszczalniki organiczne, zwany dalej „procesem”, obejmuje czyszczenie wyposażenia, ale nie obejmuje czyszczenia produktów, chyba że z niniejszego załącznika do rozporządzenia wynika inaczej.

1. Nakładanie spoiwa – proces, w którym spoiwo jest nakładane na powierzchnię, z wyjątkiem pokrywania spoiwem i laminowania związanego z działalnością drukarską oraz produkcją laminatów z drewna i tworzyw sztucznych. Spoiwo oznacza każdą mieszaninę, łącznie ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne potrzebnymi do jego właściwego zastosowania, którą nakłada się w celu spojenia odrębnych części produktu.
2. Powlekanie – proces, w którym następuje jednorazowe lub wielokrotne nałożenie powłoki na:

1) następujące nowe pojazdy:

- a) samochody osobowe kategorii $M_1^{1)}$, przeznaczone do przewozu pasażerów, posiadające nie więcej niż osiem miejsc do siedzenia, poza miejscem dla kierowcy, a także samochody kategorii $N_1^{1)}$ przeznaczone do przewozu towarów, posiadające maksymalną masę nieprzekraczającą 3,5 Mg, w takim stopniu, w jakim są pokrywane w tej samej instalacji co wskazane wyżej samochody osobowe kategorii $M_1^{1)}$,
- b) samochody dostawcze i samochody ciężarowe kategorii N_1, N_2 i $N_3^{1)}$, z wyłączeniem kabin samochodów ciężarowych,
- c) autobusy kategorii N_2 i $N_3^{1)}$ przeznaczone do przewozu pasażerów, które posiadają więcej niż osiem miejsc do siedzenia, poza miejscem dla kierowcy,
- d) przyczepy kategorii O_1, O_2, O_3 i $O_4^{1)}$,
- 2) kabiny nowych samochodów ciężarowych kategorii N_2 i $N_3^{1)}$, przeznaczone na pomieszczenie kierowcy oraz na wszelkie inne zintegrowane pomieszczenia na sprzęt techniczny w pojazdach wykorzystywanych do przewozu towarów i posiadających maksymalną masę przekraczającą 3,5 Mg,
- 3) powierzchnie metalowe i z tworzyw sztucznych, w szczególności powierzchnie samolotów, statków, pociągów, ciągników lub maszyn rolniczych, przyczep do ciągników rolniczych,
- 4) powierzchnie drewniane i drewnopochodne,
- 5) tkaniny, włókna oraz powierzchnie folii i papieru,
- 6) skórę.

Przez pojazdy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, należy rozumieć pojazdy o napędzie silnikowym, które poruszają się dzięki własnemu napędowi, posiadające co najmniej cztery koła, osiągające maksymalną prędkość przekraczającą 25 km/h, jak również ich przyczepy (pojazdy na kołach bez własnego napędu, ale z możliwością ciągnięcia przez pojazd silnikowy), z wyłączeniem pojazdów przemieszczających się po szynach, a także ciągników i maszyn rolniczych.

Powłoka oznacza każdą mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą nakłada się na powierzchnię w celu nadania jej efektu dekoracyjnego, ochronnego lub innego efektu funkcjonalnego.

Powlekanie nie obejmuje operacji powlekania podłoża metalami przy zastosowaniu technik natrysku elektroforetycznego i chemicznego.

Jeżeli powlekanie obejmuje operację, w toku której dowolną techniką nadrukowuje się ten sam artykuł, to taką operację nadruku traktuje się jako część powlekania. Proces powlekania nie obejmuje działalności drukarskiej będącej procesem odrębnym, ale działalność ta może być włączona do powlekania wówczas, jeżeli podlega ona zakresowi rozporządzenia.

3. Powlekanie zwijanych metali walcowanych – proces, w którym produkty walcowane w zwojach: stal, stal nierdzewna, stal powlekana, stopy miedzi lub taśmę aluminiową, powleka się w sposób ciągły powłoką foliową lub laminowaną.

4. Czyszczenie na sucho – proces przemysłowy lub komercyjny, prowadzony z zastosowaniem lotnych związków organicznych (LZO) w instalacji do czyszczenia odzieży, mebli i podobnych towarów konsumenckich, z wyjątkiem ręcznego usuwania brudu i plam w przemyśle tekstylnym i odzieżowym.
5. Produkcja obuwia – proces produkcyjny, w którym wytwarza się kompletne obuwie lub jego części.
6. Produkcja mieszanin powlekających, lakierów, farb drukarskich lub spoiw – proces, w którym następuje wytwarzanie wskazanych wyżej produktów końcowych, a także produktów pośrednich, jeżeli są wytwarzane w tym samym zakładzie, drogą mieszania pigmentów, żywic i materiałów adhezyjnych z rozpuszczalnikiem organicznym lub z innym nośnikiem, w tym dyspersja i dyspersja wstępna, regulacja lepkości i odcienia barwy oraz operacje napełniania pojemników produktem końcowym. Lakier oznacza powłokę przezroczystą. Farba drukarska oznacza mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne, niezbędne do jej właściwego zastosowania, którą stosuje się w działalności drukarskiej do nadruku tekstu lub obrazów na powierzchni.
7. Wytwarzanie produktów farmaceutycznych – wytwarzanie produktów końcowych, a także produktów pośrednich, jeżeli są wytwarzane w tym samym zakładzie, w procesach syntezy chemicznej, fermentacji, ekstrakcji, formowania i proces wykańczania produktów farmaceutycznych.
8. Drukarstwo – proces polegający na reprodukowaniu tekstu lub obrazów, w którym przenosi się farbę drukarską na powierzchnie dowolnego rodzaju, z zastosowaniem nośnika obrazu. Proces ten obejmuje również związane z tym techniki lakierowania, powlekania i laminowania. Wyróżnia się następujące procesy składowe, do których stosuje się przepisy rozdziału 6 rozporządzenia:
 - 1) fleksografia – działalność drukarska stosująca nośnik obrazu wykonany z gumy lub z elastycznych polimerów światłoczułych, na których powierzchnie drukujące znajdują się powyżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie rozpuszczalnika;
 - 2) gorący offset rotacyjny – działalność drukarska stosująca nośnik obrazu, na którym powierzchnie drukujące i niedrukujące znajdują się w tej samej płaszczyźnie, przy czym:
 - a) materiał, na który nanosi się druk, jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od podawania arkuszy,
 - b) powierzchnia niedrukująca przyjmuje wodę, a tym samym odpycha farbę drukarską,
 - c) powierzchnia drukująca jest przystosowana do przyjęcia i przekazania farby drukarskiej na powierzchnię, która ma być zadrukowana,
 - d) odparowanie następuje w tunelu suszarniczym, w którym nadrukowany materiał podlega schnięciu;
 - 3) laminowanie związane z działalnością drukarską – sklejanie dwóch lub więcej elastycznych materiałów w celu utworzenia laminatu;
 - 4) rotograwiura publikacyjna – działalność drukarska stosująca rotograwiurę do drukowania na papierze czasopism, broszur, katalogów lub podobnych produktów z zastosowaniem farb drukarskich na bazie toluenu;
 - 5) rotograwiura – działalność drukarska stosująca cylindryczny nośnik obrazu (walec), na którym powierzchnie drukujące znajdują się poniżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie rozpuszczalnika; wgłębienia są wypełnione farbą drukarską, zaś jej nadmiar jest zbierany z powierzchni niedrukujących, przed tym jak powierzchnia, która ma być zadrukowana, zetknie się z walcem i zbierze farbę z wgłębień;
 - 6) sitodruk rotacyjny – działalność drukarska, w której farba drukarska jest nakładana na powierzchnię przeznaczoną do zadrukowania sposobem przetłaczania jej przez sito, które jest nośnikiem obrazu, i w którym powierzchnie drukujące (oczka) są otwarte i przepuszczają farbę, natomiast powierzchnie niedrukujące (oczka wolne od obrazu) są zaślepione i farba przez nie nie przechodzi; stosowana ciekła farba drukarska schnie tylko poprzez odparowanie; materiał, na który nanosi się druk, jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od podawania arkuszy;
 - 7) lakierowanie – technika, którą nakłada się lakier lub powłokę klejową na materiał elastyczny w celu dalszego uszczelnienia materiału stanowiącego opakowanie.
9. Przeróbka gumy – proces polegający na zestawianiu mieszanek, mieszaniu, mieleniu, kalandrowaniu, wytłaczaniu i wulkanizacji kauczuku naturalnego lub syntetycznego oraz obejmujący inne operacje pomocnicze przekształcania kauczuku naturalnego lub syntetycznego w wykończony produkt.

10. Czyszczenie powierzchni produktów – proces polegający na stosowaniu rozpuszczalników organicznych w celu usunięcia zanieczyszczeń z powierzchni produktów, łącznie z odtłuszczeniem, z wyjątkiem czyszczenia na sucho. Proces czyszczenia, na który składa się więcej niż jedna operacja, przed jakimkolwiek innym rodzajem działalności lub po nim, jest traktowany jako jeden proces czyszczenia powierzchni. Proces ten nie dotyczy czyszczenia wyposażenia, ale czyszczenia powierzchni produktów.
11. Ekstrakcja oleju roślinnego lub tłuszczu zwierzęcego oraz rafinowanie oleju roślinnego – proces polegający na ekstrakowaniu oleju roślinnego z nasion oraz innych surowców roślinnych, przetwarzaniu suchych pozostałości w celu wytworzenia pasz zwierzęcych, oczyszczeniu tłuszczów i olejów otrzymanych z nasion, surowców roślinnych lub surowców zwierzęcych.
12. Obróbka wykończeniowa nowych pojazdów – proces przemysłowy lub komercyjny polegający na powlekanii i związanym z tym odtłuszczeniu, obejmujący:
 - 1) pierwotne powlekanie pojazdów drogowych lub ich części materiałami wykończeniowymi, wykonywane poza instalacją produkcyjną,
 - 2) powlekanie przyczep, w tym naczep²⁾– ale nieobejmujący wtórnego powlekania pojazdów drogowych lub ich części, wykonywanego jako część naprawy, konserwacji lub zdobienia.
13. Powlekanie drutu nawojowego – proces polegający na powlekanii przewodników metalicznych stosowanych do nawijania w szczególności cewek transformatorów i silników.
14. Impregnowanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych – proces polegający na wprowadzaniu środka konserwującego do masy drewna lub wyrobów drewnopochodnych.
15. Laminowanie drewna i tworzyw sztucznych – proces polegający na sklejanii drewna lub tworzywa sztucznego w celu wyprodukowania laminatów.

Uwaga:

Przez lotne związki organiczne (LZO) rozumie się lotne związki organiczne, w tym frakcję kreozotu, mające w temperaturze 293,15 K prężność par nie mniejszą niż 0,01 kPa, względnie posiadające analogiczną lotność w szczególnych warunkach użytkowania.

Objaśnienia:

- ¹⁾ Zgodnie z kategoriami pojazdów określonymi w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.).
- ²⁾ Zaliczonych do przyczep kategorii O, o której mowa w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

STANDARDY EMISYJNE LOTNYCH ZWIĄZKÓW ORGANICZNYCH¹⁾

I. Standardy emisyjne lotnych związków organicznych (LZO) dla niektórych instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne

1. Standardy emisyjne LZO dla niektórych instalacji określa tabela 1, w której:

- 1) jako S_1 są oznaczone standardy emisji zorganizowanej, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny;
- 2) jako S_2 są oznaczone standardy emisji niezorganizowanej, wyrażone jako procent wkładu LZO;
- 3) jako S_4 są oznaczone standardy emisji całkowitej, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki produktu lub surowca.

TABELA 1.

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Z w Mg/rok	S_1 w mg/m ³ _u	S_2 w %	S_4
1	2	3	4	5	6
1	Gorący offset rotacyjny	> 15 i ≤ 25 > 25	100 20	30 ²⁾ 30 ²⁾	– –
2	Rotograwiura publikacyjna	> 25	75	10 / 15 ³⁾	–
3	Sitodruk rotacyjny na tkaninie lub tekturze	> 30	100	20	–
4	Inny rodzaj rotograwiury i sitodruku rotacyjnego, fleksografia, laminowanie lub lakierowanie w drukarstwie	> 15 i ≤ 25 > 25	100 100	25 20	– –
5	Czyszczenie na sucho mebli, odzieży i innych podobnych produktów, z wyjątkiem ręcznego usuwania plam i zabrudzeń	> 0	–	–	20 g/kg czystego, suchego produktu
6	Czyszczenie powierzchni z zastosowaniem LZO, o których mowa w § 33 rozporządzenia	> 1 i ≤ 5 > 5	20 ⁴⁾ 20 ⁴⁾	15 10	– –
7	Inny rodzaj czyszczenia powierzchni	> 2 i ≤ 10 > 10	75 ⁵⁾ 75 ⁵⁾	20 ⁵⁾ 15 ⁵⁾	– –
8	Powlekanie nowych pojazdów	$> 0,5$ i ≤ 15	50 ⁶⁾	25	–
9	Obróbka wykończeniowa nowych pojazdów	$> 0,5$	50 ⁶⁾	25	–
10	Powlekanie zwijanych metali walcowanych	> 25	50 ⁷⁾	5 / 10 ⁸⁾	–
11	Inny rodzaj powlekania metali, tworzyw sztucznych, tkanin, włókien, folii lub papieru	> 5 i ≤ 15 > 15	100 / 100 ^{7), 8), 9)} 75 / 50 ^{7), 8), 9)}	20 20	– –

12	Powlekanie drutu nawojowego o średnicy: 1) $\leq 0,1$ mm; 2) $> 0,1$ mm	> 5				10 g/kg powleczonego drutu 5 g/kg powleczonego drutu
13	Powlekanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych	> 15 i ≤ 25 > 25	100 /100 ⁸⁾ 75 /50 ⁸⁾	25 20		– –
14	Impregnowanie drewna lub wyrobów drewnopochodnych: 1) kreozotem; 2) innymi LZO	> 25 > 25	– 100	45 45		11 kg/m ³ impregnowanego drewna 11 kg/m ³ impregnowanego drewna
15	Powlekanie skór w meblarstwie i poszczególnych produktów skórzanych będących towarami konsumentskimi niewielkich rozmiarów w szczególności toreb, pasków i portfeli	> 10	–	–		150 g/m ² powleczonej powierzchni
16	Inny rodzaj powlekania skór	> 10 i ≤ 25 > 25	– –	– –		85 g/m ² powleczonej powierzchni 75 g/m ² powleczonej powierzchni
17	Produkcja obuwia, w tym jego części	> 5	–	–		25 g na parę obuwia
18	Laminowanie drewna lub tworzyw sztucznych	> 5	–	–		30 g/m ² laminowanej powierzchni
19	Nakładanie spoiwa	> 5 i ≤ 15 > 15	50 ⁷⁾ 50 ⁷⁾	25 20		– –
20	Ekstrakcja tłuszczu zwierzęcego	> 10	–	–		1,5 kg/Mg surowca
21	Ekstrakcja lub rafinowanie oleju roślinnego z: 1) rycynusa; 2) nasion rzepaku; 3) nasion słonecznika; 4) soi (zwykła miazga); 5) soi (białe łuski); 6) innych nasion lub surowców roślinnych: a) proces odgumowania, b) proces frakcjonowania, z wyłączeniem odgumowania, c) pozostałe procesy	> 10	– – – – – – – –	– – – – – – – –		3 kg/Mg surowca 1 kg/Mg surowca 1 kg/Mg surowca 0,8 kg/Mg surowca 1,2 kg/Mg surowca 4 kg/Mg surowca 1,5 kg/Mg surowca 3 kg/Mg surowca

- Przez zużycie LZO, oznaczone w tabeli 1 jako Z, rozumie się wkład LZO w okresie roku, pomniejszony o masę LZO, które zostały w tym okresie odzyskane w celu ich wtórnego wykorzystania ($Z = I1 - I3$).
- Zużycie LZO określone w tabeli 1 w kolumnie trzeciej odpowiada łącznemu zużyciu LZO we wszystkich instalacjach w zakładzie, w których prowadzony jest dany proces.

II. Standardy emisyjne LZO dla niektórych instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne

1. Standardy emisyjne LZO dla niektórych instalacji określa tabela 2, w której:

- 1) jako S_1 są oznaczone standardy emisji zorganizowanej, wyrażone jako stężenie LZO w gazach odlotowych w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny;
- 2) jako S_3 są oznaczone standardy emisji niezorganizowanej, wyrażone jako procent wkładu LZO;
- 3) jako S_5 są oznaczone standardy emisji całkowitej, wyrażone jako procent wkładu LZO.

TABELA 2.

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Z w Mg/rok	S_1 w mg/m ³ _u	S_3 w %	S_5 w %
1	2	3	4	5	6
1	Wytwarzanie mieszanin powlekających, lakierów, farb drukarskich lub spoiw	> 100 i ≤ 1000 > 1000	150 150	5 ¹⁰⁾ 3 ¹⁰⁾	5 3
2	Przeróbka gumy	> 15	20 ⁷⁾	25 ¹¹⁾	25
3	Wytwarzanie produktów farmaceutycznych	> 50	20 ⁷⁾	5 ¹⁰⁾ / 15 ^{3), 11)}	5 / 15 ³⁾

2. Przez zużycie LZO, oznaczone w tabeli 1 jako Z, rozumie się wkład LZO w okresie roku, pomniejszony o masę LZO, które zostały w tym okresie odzyskane w celu ich wtórnego wykorzystania ($Z = I1 - I3$).
3. Zużycie LZO określone w tabeli 2 w kolumnie trzeciej odpowiada łącznemu zużyciu LZO we wszystkich instalacjach w zakładzie, w których prowadzony jest dany proces.

III. Standardy emisyjne LZO dla instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, wyrażone jako stosunek masy LZO do jednostki powierzchni produktu¹²⁾ oraz jako stosunek masy LZO do jednostki produktu

1. Standardy emisyjne emisji całkowitej LZO dla instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, określa tabela 3.

TABELA 3.

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Roczna produkcja w sztukach	Standard emisyjny LZO	
			instalacje nowe ¹³⁾	instalacje istniejące ¹⁴⁾
1	2	3	4	5
1	Powlekanie samochodów osobowych	> 5000	45 g/m ² lub 1,3 kg na sztukę + 33 g/m ²	60 g/m ² lub 1,9 kg na sztukę + 41 g/m ²
		≤ 5000 konstrukcji skorupowych lub > 3500 podwozi	90 g/m ² lub 1,5 kg na sztukę + 70 g/m ²	90 g/m ² lub 1,5 kg na sztukę + 70 g/m ²
2	Powlekanie kabin samochodów ciężarowych	≤ 5000 > 5000	65 g/m ² 55 g/m ²	85 g/m ² 75 g/m ²
3	Powlekanie samochodów ciężarowych i dostawczych	≤ 2500 > 2500	90 g/m ² 70 g/m ²	120 g/m ² 90 g/m ²
4	Powlekanie autobusów	≤ 2000 > 2000	210 g/m ² 150 g/m ²	290 g/m ² 225 g/m ²

2. Roczna produkcja określona w tabeli 3 w kolumnie trzeciej dotyczy łącznej produkcji we wszystkich instalacjach w zakładzie.
3. Standardy emisyjne LZO dla instalacji powlekania nowych pojazdów, których łączna zdolność produkcyjna wymaga zużycia nie więcej niż 15 Mg LZO w ciągu roku, określone są w tabeli 1 w lp. 8.

Uwaga:

Przez:

- 1) powłokę rozumie się mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą nakłada się na powierzchnię w celu nadania jej efektu dekoracyjnego, ochronnego lub innego efektu funkcjonalnego;
- 2) lakier rozumie się powłokę przezroczystą;
- 3) farbę drukarską rozumie się mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne, niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą stosuje się w działalności drukarskiej do nadruku tekstu lub obrazów na powierzchni.

Objaśnienia:

- 1) Przez lotne związki organiczne (LZO) rozumie się lotne związki organiczne, w tym frakcję krezotolu, mające w temperaturze 293,15 K prężność par nie mniejszą niż 0,01 kPa, względnie posiadające analogiczną lotność w szczególnych warunkach użytkowania.
- 2) Pozostałości rozpuszczalnika organicznego w wykończonym produkcie nie traktuje się jako emisji niezorganizowanej.
- 3) Pierwsza wartość dotyczy instalacji nowych, a druga instalacji istniejących, przy czym:
 - 1) przez instalację istniejącą rozumie się instalację użytkowaną w dniu 29 marca 1999 r. lub instalację, dla której wydano pozwolenie na użytkowanie przed dniem 1 kwietnia 2001 r. lub dla której przed tym dniem został złożony wniosek o wydanie pozwolenia na użytkowanie, a gdy takie pozwolenie nie było wymagane – zawiadomienie o zamiarze przystąpienia do użytkowania, jeżeli instalacja została oddana do użytkowania nie później niż do dnia 1 kwietnia 2002 r.;
 - 2) przez instalację nową rozumie się instalację inną niż instalacja istniejąca;
 - 3) jako instalację istniejącą traktuje się także zmienioną część instalacji, w przypadku:
 - a) dokonania istotnej zmiany instalacji, o której mowa w art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.) – dla instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego,
 - b) zmiany instalacji powodującej wzrost emisji LZO o więcej niż 25% – dla instalacji, których zdolność produkcyjna wymaga zużycia LZO mieszczącego się w dolnym przedziale progowym określonym w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w lp. 1, 4, 6, 7, 11, 13, 16 i 19 oraz w tabeli 2 w lp. 1, lub innych instalacji wymienionych w tym załączniku o zużyciu LZO mniejszym niż 10 Mg w ciągu roku,
 - c) zmiany instalacji powodującej wzrost emisji LZO o więcej niż 10% – dla instalacji innych niż wymienione w lit. a i b– pod warunkiem, że emisja z całej instalacji nie przekroczy emisji, która następowalaby, gdyby część zmieniona była traktowana jak instalacja nowa.
- 4) Dotyczy stężenia LZO w gazach odlotowych, bez przeliczania na całkowity węgiel organiczny.
- 5) Instalacje, w przypadku których prowadzący wykaże przed organem właściwym do wydania pozwolenia, że średnia zawartość LZO w zużytych materiałach czyszczących nie przekracza 30% (wagowo), są wyłączone ze stosowania tych wartości.
- 6) W przypadku prowadzenia pomiarów wielkości emisji zgodność ze standardem emisyjnym sprawdza się na podstawie pomiarów stężeń średnich piętnastominutowych.
- 7) W przypadku instalacji, w których zastosowano techniki pozwalające na wtórne wykorzystanie LZO odzyskanych z instalacji, S_1 wynosi 150 mg/m³_u.
- 8) Pierwsza wartość dotyczy nakładania powłoki, a druga suszenia.
- 9) W przypadku instalacji do powlekania tkanin, w których zastosowano techniki pozwalające na wtórne wykorzystanie LZO odzyskanych z instalacji, S_1 wynosi 150 mg/m³_u i obejmuje nakładanie powłok i suszenie.

- 10) Standard emisji niezorganizowanej nie obejmuje LZO sprzedanego jako część mieszaniny powlekającej w szczelnym pojemniku.
- 11) Standard emisji niezorganizowanej nie obejmuje LZO sprzedanego jako część produktu lub mieszaniny w szczelnym pojemniku.
- 12) Powierzchnia produktu jest to pole powierzchni wyznaczone z całkowitej powierzchni pokrytej elektroforetycznie i pole powierzchni wszelkich innych części, które zostały dodane w kolejnych fazach procesu powlekania, a które zostały pokryte takimi samymi powłokami jak zastosowane do danego produktu, lub pole powierzchni całkowitej produktu powleczonego w instalacji, przy czym pole powierzchni pokrytej elektroforetycznie oblicza się według wzoru:

$$\frac{2 \times \text{całkowita waga karoserii}}{\text{przeciętna grubość arkusza metalu} \times \text{gęstość arkusza metalu}}$$

W ten sposób ustala się również pole powierzchni innych części powlekanych, wykonanych z arkuszy metalu.

Standardy emisyjne LZO dla instalacji dotyczą wszystkich etapów procesu prowadzonych w tej samej instalacji, od powlekania elektroforetycznego lub wszelkiego innego rodzaju procesu powlekania, aż do końcowego woskowania i polerowania, jak również dotyczą LZO zużytych zarówno w czasie produkcji, jak i poza nim, do czyszczenia wyposażenia procesowego, w tym komór natryskowych oraz innego wyposażenia stałego.

- 13) Instalacja istniejąca rozumiana zgodnie z objaśnieniem 3.
- 14) Instalacja nowa rozumiana zgodnie z objaśnieniem 3.

WARUNEK PLANU OBNIŻENIA EMISJI

Warunek, którego spełnienie umożliwi odstępianie od standardów emisyjnych, w związku z planem obniżenia emisji, wyraża się następującym wzorem:

$$I1 - (I3 + H + O + W + R) \leq E$$

gdzie:

- I1 – oznacza masę lotnych związków organicznych (LZO) wprowadzonych po raz pierwszy do instalacji w okresie roku,
 I3 – oznacza masę LZO odzyskanych z instalacji w celu ich wtórnego użycia, ale nie jako wkład do instalacji, w okresie roku,
 H – oznacza masę LZO zawartych w produktach o wartości handlowej,
 O – oznacza masę LZO zawartych w odpadach,
 W – oznacza masę LZO zawartych w ściekach,
 R – oznacza masę LZO utraconych lub zatrzymanych w urządzeniach ograniczających wielkość emisji LZO, nieuwzględnionych w O i W,
 E – oznacza wielkość emisji docelowej ustaloną w następujący sposób:

- 1) masę substancji stałych zawartych w zużywanych w ciągu roku powłokach, farbach drukarskich, lakierach lub klejach mnoży się przez współczynnik krotności określony w poniższej tabeli:

Lp.	Procesy prowadzone w instalacjach, w których są używane LZO	Współczynnik krotności
1	2	3
1	Rotograwiura, fleksografia, laminowanie lub lakierowanie jako część drukarstwa, powlekanie drewna, wyrobów drewnopochodnych, tkanin, włókien, folii lub papieru, pokrywanie spoiwem	4
2	Powlekanie zwijanych metali walcowanych, obróbka wykończeniowa pojazdów	3
3	Powlekanie produktów mających kontakt z żywnością, powlekanie dla potrzeb lotnictwa	2,33
4	Inne rodzaje powlekania, sitodruk rotacyjny	1,5

- 2) do standardu emisyjnego S_2 dodaje się liczbę n wynoszącą:
- 15 – w przypadku instalacji określonych w załączniku nr 10 do rozporządzenia w tabeli 1 w:
 - lp. 8 i 9,
 - lp. 11, jeżeli roczne zużycie LZO jest nie większe niż 15 Mg,
 - lp. 13, jeżeli roczne zużycie LZO jest nie większe niż 25 Mg,
 - b) 5 – w przypadkach instalacji innych niż określone w lit. a;
- 3) mnoży się wartości otrzymane zgodnie z pkt 1 i 2, a następnie dzieli przez 100.

Uwaga:

Przez:

- lotne związki organiczne (LZO) rozumie się lotne związki organiczne, w tym frakcję krezotolu, mające w temperaturze 293,15 K prężność par nie mniejszą niż 0,01 kPa, względnie posiadające analogiczną lotność w szczególnych warunkach użytkowania;
- powłokę rozumie się mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą nakłada się na powierzchnię w celu nadania jej efektu dekoracyjnego, ochronnego lub innego efektu funkcjonalnego;
- lakier rozumie się powłokę przezroczystą;
- farbę drukarską rozumie się mieszaninę, wraz ze wszystkimi rozpuszczalnikami organicznymi lub mieszaninami zawierającymi rozpuszczalniki organiczne, niezbędnymi do jej właściwego zastosowania, którą stosuje się w działalności drukarskiej do nadruku tekstu lub obrazów na powierzchni.